

Επίσημη Εφημερίδα

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 82

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

52ο έτος
4 Απριλίου 2009

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
IV Πληροφορίες		
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ		
Δικαστήριο		
2009/C 82/01	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> ΕΕ C 69 της 21.3.2009	1
V Γνωστοποιήσεις		
ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ		
Δικαστήριο		
2009/C 82/02	Υπόθεση C-110/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 10ης Φεβρουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 28 ΕΚ — Έννοια του όρου «μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος προς ποσοτικό περιορισμό των εισαγωγών» — Απαγόρευση έλξεως ρυμουλκούμενου από μοτοποδήλατα, μοτοσυκλέτες, τρίκυκλα και τετράκυκλα στο έδαφος κράτους μέλους — Οδική ασφάλεια — Πρόσβαση στην αγορά — Παρακώλυση — Αναλογικότητα)	2
2009/C 82/03	Υπόθεση C-301/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 10ης Φεβρουαρίου 2009 — Ιρλανδία κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Προσφυγή ακυρώσεως — Οδηγία 2006/24/ΕΚ — Διατήρηση των δεδομένων που παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία στο πλαίσιο της παροχής υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Επιλογή νομικής βάσης)	2

2009/C 82/04	Υπόθεση C-45/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 12ης Φεβρουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 10 ΕΚ, 71 ΕΚ και 80, παράγραφος 2, ΕΚ — Ασφάλεια στη θάλασσα — Έλεγχος πλοίων και λιμενικών εγκαταστάσεων — Διεθνείς συμφωνίες — Αντίστοιχες αρμοδιότητες της Κοινότητας και των κρατών μελών)	3
2009/C 82/05	Υπόθεση C-138/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Φεβρουαρίου 2009 [αίτηση του Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Belgische Staat κατά N.V. Cobelfret (Οδηγία 90/435/ΕΟΚ — Άρθρο 4, παράγραφος 1 — Άμεσο αποτέλεσμα — Εθνική ρύθμιση αποσκοπούσα στην εξάλειψη της διπλής φορολόγησης των διανεμομένων κερδών — Έκπτωση του ποσού των εισπραχθέντων μερισμάτων από τη φορολογική βάση της μητρικής εταιρίας μόνο στο μέτρο που αυτή έχει πραγματοποιήσει φορολογητέα κέρδη)	3
2009/C 82/06	Υπόθεση C-185/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 10ης Φεβρουαρίου 2009 [αίτηση του House of Lords (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Allianz SpA, πρώην Riunione Adriatica di Sicurtà SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA κατά West Tankers Inc. (Αναγνώριση και εκτέλεση αλλοδαπών διαιτητικών αποφάσεων — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Πεδίο εφαρμογής — Αρμοδιότητα δικαστηρίου κράτους μέλους να εκδώσει διαταγή απαγορεύουσα σε ένα εκ των μερών να κινήσει ή να συνεχίσει διαδικασία ενώπιον δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους, επειδή η διαδικασία αυτή είναι αντίθετη προς συμφωνία διαιτησίας — Σύμβαση της Νέας Υόρκης)	4
2009/C 82/07	Υπόθεση C-339/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Φεβρουαρίου 2009 (αίτηση του Bundesgerichtshof, Γερμανία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Rechtsanwalt Christopher Seagon als Insolvenzverwalter über das Vermögen der Frick Teppichboden Supermärkte GmbH κατά Deko Marty Belgium NV (Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διαδικασίες αφερεγγυότητας — Αρμόδιο δικαστήριο)	4
2009/C 82/08	Υπόθεση C-466/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 12ης Φεβρουαρίου 2009 (αίτηση του Landesarbeitsgericht Düsseldorf, Γερμανία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Dietmar Klarenberg κατά Ferrotron Technologies GmbH (Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2001/23/ΕΚ — Μεταβίβαση επιχειρήσεων — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων — Έννοια του όρου «μεταβίβαση» — Συμβατική μεταβίβαση τμήματος μιας εγκαταστάσεως σε άλλη επιχείρηση — Οργανωτική αυτοτέλεια μετά τη μεταβίβαση)	5
2009/C 82/09	Υπόθεση C-475/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Φεβρουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας (Παράβαση κράτους μέλους — Φόρος επί της ηλεκτρικής ενέργειας — Οδηγία 2003/96/ΕΚ — Άρθρο 21, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο — Χρόνος κατά τον οποίο καθίσταται απαιτητός ο φόρος)	5
2009/C 82/10	Υπόθεση C-515/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 12ης Φεβρουαρίου 2009 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden Den Haag (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie κατά Staatssecretaris van Financiën (Εκτεταμένη οδηγία ΦΠΑ — Αγαθά και υπηρεσίες που έχουν διατεθεί στην επιχείρηση για τις ανάγκες φορολογουμένων και μη φορολογουμένων πράξεων — Δικαίωμα άμεσης και πλήρους εκπτώσεως του ΦΠΑ με τον οποίο επιβαρύνεται η αγορά αυτών των αγαθών και υπηρεσιών)	6
2009/C 82/11	Υπόθεση C-67/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Φεβρουαρίου 2009 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Margarete Block κατά Finanzamt Kaufbeuren (Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Άρθρα 56 ΕΚ και 58 ΕΚ — Φόρος κληρονομίας — Εθνική ρύθμιση η οποία δεν επιτρέπει τον συμψηφισμό του φόρου κληρονομίας που οφείλεται στο κράτος μέλος στο οποίο κατοικούσε ο κύριος των αγαθών κατά την ημερομηνία του θανάτου του με τον φόρο κληρονομίας που έχει καταβληθεί από τον κληρονόμο σε άλλο κράτος μέλος, όταν τα κληρονομούμενα αγαθά συνίστανται σε χρηματικές απαιτήσεις — Διπλή φορολογία — Περιορισμός — Δεν υφίσταται)	6

2009/C 82/12	Υπόθεση C-93/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 12ης Φεβρουαρίου 2009 [αίτηση του Augstākās tiesas Senāts (Δημοκρατία της Λεττονίας) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Schenker SIA κατά Valsts ierēmtumu dienests (Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 1383/2003 — Άρθρο 11 — Απλουστευμένη διαδικασία εγκαταλείψεως εμπορευμάτων προς καταστροφή τους — Προηγούμενη διαπίστωση της προσβολής δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας — Διοικητική κύρωση)	7
2009/C 82/13	Υπόθεση C-224/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 10ης Φεβρουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2006/100/ΕΚ — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας)	7
2009/C 82/14	Υπόθεση C-282/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 5ης Φεβρουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2005/29/ΕΚ — Αθέμιτες εμπορικές πρακτικές — Παράλειψη μεταφοράς εντός της ταχθείσας προθεσμίας)	8
2009/C 82/15	Υπόθεση C-293/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 5ης Φεβρουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2004/83/ΕΚ — Παράλειψη μεταφοράς εντός της ταχθείσας προθεσμίας)	8
2009/C 82/16	Υπόθεση C-488/08 P: Αναίρεση που άσκησε στις 12 Νοεμβρίου 2008 ο Matthias Rath κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (έβδομο τμήμα) στις 8 Σεπτεμβρίου 2008 στην υπόθεση T-373/06, Matthias Rath κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	9
2009/C 82/17	Υπόθεση C-489/08 P: Αναίρεση που άσκησε στις 12 Νοεμβρίου 2008 ο Matthias Rath κατά της διατάξεως που εξέδωσε στις 8 Σεπτεμβρίου 2008 το Πρωτοδικείο (έβδομο τμήμα) στην υπόθεση T-374/06, Matthias Rath κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	9
2009/C 82/18	Υπόθεση C-545/08: Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας	10
2009/C 82/19	Υπόθεση C-559/08 P: Αναίρεση που άσκησε στις 9 Φεβρουαρίου 2009 ο Deepak Rajani (Dear!Net Online) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (όγδοο τμήμα) στις 26 Νοεμβρίου 2008 στην υπόθεση T-559/08, Rajani κατά ΓΕΕΑ — Artoz-Papier (ATOZ)	10
2009/C 82/20	Υπόθεση C-3/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Gent (Βέλγιο) στις 8 Ιανουαρίου 2009 — Erotic Center BVBA κατά Belgische Staat (Βελγικού Δημοσίου)	11
2009/C 82/21	Υπόθεση C-4/09 P: Αναίρεση που άσκησε στις 8 Ιανουαρίου 2009 ο Γεράσιμος Ποταμιάνος κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (έβδομο τμήμα) στις 15 Οκτωβρίου 2008 στην υπόθεση T-160/04, Ποταμιάνος κατά Επιτροπής	11
2009/C 82/22	Υπόθεση C-19/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Wien (Αυστρία) στις 15 Ιανουαρίου 2009 — Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH κατά Silva Trade, SA	12
2009/C 82/23	Υπόθεση C-20/09: Προσφυγή που ασκήθηκε στις 15 Ιανουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας	12
2009/C 82/24	Υπόθεση C-22/09: Προσφυγή της 15ης Ιανουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	13
2009/C 82/25	Υπόθεση C-25/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Fónarosi Bíróság (Ουγγαρία) στις 19 Ιανουαρίου 2009 — Sió-Eckes Kft. κατά Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve	13

2009/C 82/26	Υπόθεση C-27/09 P: Αναίρεση που άσκησε στις 21 Ιανουαρίου 2009 η Γαλλική Δημοκρατία κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (έβδομο τμήμα) στις 4 Δεκεμβρίου 2008 στην υπόθεση T-284/08: People's Mojahedin Organization of Iran κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	14
2009/C 82/27	Υπόθεση C-30/09: Προσφυγή που ασκήθηκε στις 22 Ιανουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας	15
2009/C 82/28	Υπόθεση C-31/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Fővárosi Bíróság (Ουγγαρία) στις 26 Ιανουαρίου 2009 — Nawras Bolbol κατά Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal	15
2009/C 82/29	Υπόθεση C-35/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 28 Ιανουαρίου 2009 — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate κατά Paolo Speranza	16
2009/C 82/30	Υπόθεση C-36/09 P: Αναίρεση που άσκησε στις 28 Ιανουαρίου 2009 η Transportes Evaristo Molina, S.A. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα) στις 14 Νοεμβρίου 2008 στην υπόθεση T-45/08, Transportes Evaristo Molina, S.A. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	16
2009/C 82/31	Υπόθεση C-37/09: Προσφυγή που ασκήθηκε στις 28 Ιανουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας	17
2009/C 82/32	Υπόθεση C-38/09 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Ιανουαρίου 2009 ο Ralf Schröder κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (έβδομο τμήμα) στις 19 Νοεμβρίου 2008 στην υπόθεση T-187/06, Ralf Schröder κατά Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών	17
2009/C 82/33	Υπόθεση C-47/09: Προσφυγή που ασκήθηκε στις 2 Φεβρουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	18
2009/C 82/34	Υπόθεση C-48/09 P: Αναίρεση που άσκησε στις 2 Φεβρουαρίου 2009 η Lego Juris A/S κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (όγδοο τμήμα) της 12ης Νοεμβρίου 2008 στην υπόθεση T-270/06, Lego Juris A/S κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Mega Brands, Inc.	19
2009/C 82/35	Υπόθεση C-50/09: Προσφυγή της 4ης Φεβρουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας	19
2009/C 82/36	Υπόθεση C-51/09 P: Αναίρεση που άσκησε στις 3 Φεβρουαρίου 2009 η Barbara Becker κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 2 Δεκεμβρίου 2008 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) στην υπόθεση T-212/07: Harman International Industries, Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	20
2009/C 82/37	Υπόθεση C-54/09 P: Αναίρεση που άσκησε στις 6.2.2009 η Ελληνική Δημοκρατία κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (Πέμπτο τμήμα) που εκδόθηκε στις 11 Δεκεμβρίου 2008 στην υπόθεση T-339/06, Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	21
2009/C 82/38	Υπόθεση C-68/09 P: Αίτηση αναίρεσεως που υπέβαλε στις 16 Φεβρουαρίου 2009 ο Γεώργιος Καρατζόγλου κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 2 Δεκεμβρίου 2008 στην υπόθεση T-471/04, Γεώργιος Καρατζόγλου κατά Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας για την Ανασυγκρότηση (EYA)	21
2009/C 82/39	Υπόθεση C-69/09 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 14 Φεβρουαρίου 2009 οι Makhteshim-Agan Holding BV, Makhteshim-Agan Italia Srl, Magan Italia Srl κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (έκτο τμήμα) στις 26 Νοεμβρίου 2008 στην υπόθεση T-393/06, Makhteshim-Agan Holding BV και λοιποί κατά Επιτροπής	22

Πρωτοδικείο

2009/C 82/40	Υπόθεση T-265/06: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Φεβρουαρίου 2009 — Lee/DE κατά ΓΕΕΑ — Cooperativa italiana di ristorazione (PIAZZA del SOLE) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού κοινοτικού σήματος PIAZZA del SOLE — Προγενέστερα λεκτικά εθνικά και διεθνή σήματα PIAZZA και PIAZZA D'ORO — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Δεν συντρέχει κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Δεν υφίσταται ομοιότητα μεταξύ των σημείων)	23
2009/C 82/41	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-359/07 Ρ έως T-361/07 Ρ: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Φεβρουαρίου 2009 — Επιτροπή κατά Bertolete κ.λπ. (Αίτηση αναίρεσης — Υπαλληλική υπόθεση — Επί συμβάσει υπάλληλοι του Γραφείου «Υποδομές και Διοικητική Υποστήριξη» (ΟΙΒ) — Πρώην μισθωτοί βελγικού δικαίου — Αλλαγή του εφαρμοζόμενου καθεστώτος — Αποφάσεις της Επιτροπής περί καθορισμού των αποδοχών — Ίση μεταχείριση)	23
2009/C 82/42	Υπόθεση T-229/07: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 13ης Φεβρουαρίου 2009 — Vitro Corporativo κατά ΓΕΕΑ — Vallon (ν) (Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Παραίτηση από την ανακοπή — Κατάργηση της δίκης)	24
2009/C 82/43	Υπόθεση T-126/08: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 10ης Φεβρουαρίου 2009 — Okalux κατά ΓΕΕΑ — Ondex (ONDACELL) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Μη καταβολή του τέλους ανακοπής — Απόφαση με την οποία η ανακοπή κηρύσσεται μηδέποτε ασκηθείσα — Προσφυγή προδότηως και παντελώς αβάσιμη)	24
2009/C 82/44	Υπόθεση T-352/08 R: Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 23ης Ιανουαρίου 2009 — Pannon Hőerőmű κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Κρατικές ενισχύσεις — Απόφαση της Επιτροπής με την οποία κριθike ασυμβίβαστη προς την κοινή αγορά η ενίσχυση που χορήγησε η Ουγγαρία σε ορισμένους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας, υπό μορφή συμφωνιών μακράς διάρκειας για την αγορά ηλεκτρικού ρεύματος — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Δεν συντρέχει επείγον — Στάθμιση συμφερόντων)	25
2009/C 82/45	Υπόθεση T-511/08 R: Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 23ης Ιανουαρίου 2009 — Unity OSG FZE κατά Συμβουλίου και EUPOL Afghanistan (Ασφαλιστικά μέτρα — Δημόσιες συμβάσεις — Απόρριψη προσφοράς — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Απώλεια ευκαιρίας — Δεν συντρέχει επείγον)	25
2009/C 82/46	Υπόθεση T-442/08: Προσφυγή της 3ης Οκτωβρίου 2008 — CISAC κατά Επιτροπής	25
2009/C 82/47	Υπόθεση T-591/08: Προσφυγή/αγωγή της 29ης Δεκεμβρίου 2008 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής	26
2009/C 82/48	Υπόθεση T-8/09: Προσφυγή που ασκήθηκε στις 6 Ιανουαρίου 2009 — Dredging International και Ondernemingen Jan de Nul κατά EMSA	27
2009/C 82/49	Υπόθεση T-17/09: Προσφυγή/αγωγή της 9ης Ιανουαρίου 2009 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής	27
2009/C 82/50	Υπόθεση T-27/09: Προσφυγή της 19ης Ιανουαρίου 2009 — Stella Kunststofftechnik κατά ΓΕΕΑ — Stella Pack (Stella)	28
2009/C 82/51	Υπόθεση T-28/09: Προσφυγή της 21ης Ιανουαρίου 2009 — Park κατά ΓΕΕΑ — Bae (PINE TREE)	29
2009/C 82/52	Υπόθεση T-30/09: Προσφυγή της 21ης Ιανουαρίου 2009 — Engelhorn κατά ΓΕΕΑ — The Outdoor Group (peerstorm)	29

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2009/C 82/53	Υπόθεση T-33/09: Προσφυγή που ασκήθηκε στις 26 Ιανουαρίου 2009 — Πορτογαλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής	30
2009/C 82/54	Υπόθεση T-36/09: Προσφυγή της 23ης Ιανουαρίου 2009 — dm-drogerie markt κατά ΓΕΕΑ — Distribuciones Mylar (dm)	30
2009/C 82/55	Υπόθεση T-40/09: Προσφυγή της 26ης Ιανουαρίου 2009 — Advance Magazine Publishers κατά ΓΕΕΑ — Selecciones Americanas (VOGUE CAFÉ)	31
2009/C 82/56	Υπόθεση T-41/09: Προσφυγή της 27ης Ιανουαρίου 2009 — Hipp & Co κατά ΓΕΕΑ — Nestlé (Bebio)	32
2009/C 82/57	Υπόθεση T-51/09: Αγωγή της 9ης Φεβρουαρίου 2009 — Επιτροπή κατά Antiche Terre	32
2009/C 82/58	Υπόθεση T-52/09: Προσφυγή της 11ης Φεβρουαρίου 2009 — Nycomed Danmark κατά ΕΜΕΑ	33
2009/C 82/59	Υπόθεση T-58/09: Προσφυγή της 11ης Φεβρουαρίου 2009 — Schemaventotto SpA. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	34
2009/C 82/60	Υπόθεση T-344/02: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 6ης Φεβρουαρίου 2009 — Air One κατά Επιτροπής	35
2009/C 82/61	Υπόθεση T-4/08: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 29ης Ιανουαρίου 2009 — EMSA κατά Πορτογαλίας	35

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2009/C 82/62	Υπόθεση F-38/08: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 17ης Φεβρουαρίου 2009 — Liotti κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αξιολόγηση — Έκθεση αξιολόγησης της σταδιοδρομίας — Έτος αξιολόγησης 2006 — Κανόνες αξιολόγησης εφαρμοζόμενοι από τους βαθμολογητές)	36
2009/C 82/63	Υπόθεση F-51/08: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 17ης Φεβρουαρίου 2009 Stols κατά Συμβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2007 — Συγκριτική εξέταση των προσόντων — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)	36
2009/C 82/64	Υπόθεση F-40/08: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 3ης Φεβρουαρίου 2009 — Carvalhal Garcia κατά Συμβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Πρώην υπάλληλοι — Αποδοχές — Σχολικό επίδομα — Άρνηση χορήγησης — Εκπρόθεσμη άσκηση προσφυγής — Προσφυγή προδήλως απαράδεκτη)	36
2009/C 82/65	Υπόθεση F-9/09: Προσφυγή της 6ης Φεβρουαρίου 2009 — Vicente Carbajosa κ.λπ. κατά Επιτροπής	37
2009/C 82/66	Υπόθεση F-10/09: Προσφυγή/αγωγή της 3ης Φεβρουαρίου 2009 — Moschonaki κατά Ευρωπαϊκού Ιδρύματος για τη Βελτίωση των Συνθηκών Διαβίωσης και Εργασίας	37

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

(2009/C 82/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 69 της 21.3.2009

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 55 της 7.3.2009

EE C 44 της 21.2.2009

EE C 32 της 7.2.2009

EE C 19 της 24.1.2009

EE C 6 της 10.1.2009

EE C 327 της 20.12.2008

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 10ης Φεβρουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-110/05) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 28 ΕΚ — Έννοια του όρου «μέτρα ισοδύναμου αποτελέσματος προς ποσοτικό περιορισμό των εισαγωγών» — Απαγόρευση έλξεως ρυμουλκούμενου από μοτοποδήλατα, μοτοσυκλές, τρίκυκλα και τετράκυκλα στο έδαφος κράτους μέλους — Οδική ασφάλεια — Πρόσβαση στην αγορά — Παρακώλυση — Αναλογικότητα)

(2009/C 82/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: D. Recchia και F. Amato)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. M. Braguglia και M. Fiorilli, avvocato dello Stato)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 28 ΕΚ — Εθνική νομοθεσία απαγορεύουσα τη ρυμούλκηση ρυμουλκας από μηχανοκίνητα οχήματα, πλην των ελκυστήρων

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 115 της 14.5.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 10ης Φεβρουαρίου 2009 — Ιρλανδία κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-301/06) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Οδηγία 2006/24/ΕΚ — Διατήρηση των δεδομένων που παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία στο πλαίσιο της παροχής υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Επιλογή νομικής βάσης)

(2009/C 82/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιρλανδία (εκπρόσωποι: D. O'Hagan, E. Fitzsimons, D. Barniville και A. Collins SC)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της προσφεύγουσας: Δημοκρατία της Σλοβακίας (εκπρόσωπος: J. Corba)

Καθών: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: H. Duintjer Tebbens, M. Dean και A. Auersperger Matić), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J.-C. Piris, J. Schutte και Σ. Κυριακοπούλου)

Παρεμβαίνοντες υπέρ των καθών: Βασιλείο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: M. A. Sampol Pucurull και J. Rodríguez Cárcamo), Βασιλείο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: C. ten Dam και C. Wissels), Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Docksey, R. Troosters και C. O'Reilly), Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων (εκπρόσωπος: M. H. Hijmans)

Αντικείμενο

Ακύρωση της οδηγίας 2006/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη διατήρηση δεδομένων που παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία σε συνάρτηση με την παροχή διαδεσμίμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή δημοσίων δικτύων επικοινωνιών και για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/58/ΕΚ (ΕΕ L 105, σ. 54) — Επιλογή νομικής βάσης

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Βασίλειο της Ισπανίας, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η Δημοκρατία της Σλοβακίας, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 237 της 30.9.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 12ης Φεβρουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-45/07) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 10 ΕΚ, 71 ΕΚ και 80, παράγραφος 2, ΕΚ — Ασφάλεια στη θάλασσα — Έλεγχος πλοίων και λιμενικών εγκαταστάσεων — Διεθνείς συμφωνίες — Αντίστοιχες αρμοδιότητες της Κοινότητας και των κρατών μελών)

(2009/C 82/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: K. Simonsson, M. Κωνσταντινίδης, F. Hoffmeister και I. Ζέρβας)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Α. Σαμώνη-Ράντου και Σ. Χαλά)

Παρεμβαίνουσα προς στήριξη των αιτημάτων της καθής: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: I. Rao, επικουρούμενη από τον D. Anderson, QC)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 10, 71 και 80, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ — Υποβολή σε διεθνή οργανισμό προτάσεως σε σχέση με τομέα που εμπίπτει στην αποκλειστική εξωτερική αρμοδιότητα της Κοινότητας (ασφάλεια της ναυσιπλοΐας) — Πρόταση για τον έλεγχο της συμμορφώσεως των πλοίων και των λιμενικών εγκαταστάσεων προς τις απαιτήσεις του κεφαλαίου XI-2 της SOLAS και του κώδικα ISPS

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ελληνική Δημοκρατία, υποβάλλοντας στον Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό (ΔΝΟ) πρόταση (MSC 80/5/11) για τον έλεγχο της συμμόρφωσης πλοίων και λιμενικών εγκαταστάσεων προς τις απαιτήσεις του κεφαλαίου XI-2 της διεθνούς συμβάσεως για την Ασφάλεια της Ζωής στη Θάλασσα, που συνήφθη στο Λονδίνο την 1η Νοεμβρίου 1974, και του Διεθνή

Κώδικα για την Ασφάλεια Πλοίων και Λιμενικών Εγκαταστάσεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 10 ΕΚ, 71 ΕΚ και 80, παράγραφος 2, ΕΚ.

- 2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 82 της 14.4.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Φεβρουαρίου 2009 [αίτηση του Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Belgische Staat κατά N.V. Cobelfret

(Υπόθεση C-138/07) (¹)

(Οδηγία 90/435/ΕΟΚ — Άρθρο 4, παράγραφος 1 — Άμεσο αποτέλεσμα — Εθνική ρύθμιση αποσκοπούσα στην εξάλειψη της διπλής φορολόγησης των διανεμομένων κερδών — Έκπτωση του ποσού των εισπραχθέντων μερισμάτων από τη φορολογική βάση της μητρικής εταιρίας μόνο στο μέτρο που αυτή έχει πραγματοποιήσει φορολογητέα κέρδη)

(2009/C 82/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Belgische Staat

κατά

N.V. Cobelfret

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Hof van beroep te Antwerpen — Ερμηνεία του άρθρου 4 της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών (ΕΕ L 225, σ. 6) — Εθνικές διατάξεις για την αποφυγή της διπλής φορολογίας των διανεμομένων κερδών — Προϋποθέσεις

Διατακτικό

Το άρθρο 4, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών, έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει ότι τα μερίσματα που εισπράττει μητρική εταιρία περιλαμβάνονται στη φορολογική βάση της, στη συνέχεια δε εκπίπτουν μέχρι ποσοστού 95 % εφόσον, κατά τη συγκεκριμένη φορολογική περίοδο, απομένει θετικό υπόλοιπο κερδών μετά την αφαίρεση των λοιπών κερδών που απαλλάσσονται από τον φόρο.

Το άρθρο 4, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ είναι απαλλαγμένο αιρέσεων και αρκούντως ακριβές ώστε να χωρεί επίκλησή του ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων.

(¹) ΕΕ C 117 της 26.5.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 10ης Φεβρουαρίου 2009 [αίτηση του House of Lords (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Allianz SpA, πρώην Riunione Adriatica di Sicurtà SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA κατά West Tankers Inc.

(Υπόθεση C-185/07) (¹)

(Αναγνώριση και εκτέλεση αλλοδαπών διατητηκών αποφάσεων — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Πεδίο εφαρμογής — Αρμοδιότητα δικαστηρίου κράτους μέλους να εκδώσει διαταγή απαγορεύουσα σε ένα εκ των μερών να κινήσει ή να συνεχίσει διαδικασία ενώπιον δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους, επειδή η διαδικασία αυτή είναι αντίθετη προς συμφωνία διατητησίας — Σύμβαση της Νέας Υόρκης)

(2009/C 82/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

House of Lords

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Allianz SpA, πρώην Riunione Adriatica di Sicurtà SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA

κατά

West Tankers Inc.

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — House of Lords — Ερμηνεία του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001 L 12, σ. 1) — Εξουσία του δικαστηρίου κράτους μέλους να διατάσσει ένα πρόσωπο να μην κινήσει ή να μη συνεχίσει δικαστική διαδικασία εντός άλλου κράτους μέλους, με το αιτιολογικό ότι σε αμφότερες τις περιπτώσεις παραβιάζεται συμφωνία περί διατητησίας

Διατακτικό

Η έκδοση, από δικαστήριο κράτους μέλους, διαταγής απαγορεύουσας σε ένα πρόσωπο να κινήσει ή να συνεχίσει διαδικασία

ενώπιον των δικαστηρίων άλλου κράτους μέλους, επειδή μια τέτοια διαδικασία αντιβαίνει προς συμφωνία διατητησίας, είναι ασύμβατη με τον κανονισμό (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

(¹) ΕΕ C 155 της 7.7.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Φεβρουαρίου 2009 (αίτηση του Bundesgerichtshof, Γερμανία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Rechtsanwalt Christopher Seagon als Insolvenzverwalter über das Vermögen der Frick Teppichboden Supermärkte GmbH κατά Deko Marty Belgium NV

(Υπόθεση C-339/07) (¹)

(Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διαδικασίες αφερεγγυότητας — Αρμόδιο δικαστήριο)

(2009/C 82/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Christopher Seagon als Insolvenzverwalter über das Vermögen der Frick Teppichboden Supermärkte GmbH

κατά

Deko Marty Belgium NV

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bundesgerichtshof — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000 Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (ΕΕ L 160, σ. 1) και του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12, σ. 1) — Αρμοδιότητα δικαστηρίου του κράτους μέλους όπου βρίσκεται το κέντρο των κυρίων συμφερόντων του οφειλέτη για αποφάσεις που αποτελούν άμεση απόρροια της διαδικασίας αφερεγγυότητας και εντάσσονται απευθείας σ' αυτήν — Αγωγή (Insolvenzanfechtungsklage) πτωχευτικής ανακλήσεως πληρωμής του οφειλέτη προς εταιρία εδρεύουσα σε άλλο κράτος μέλος

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφαινεται:

Το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας, έχει την έννοια ότι τα δικαστήρια του κράτους μέλους εντός του οποίου κινήθηκε η διαδικασία αφερεγγυότητας είναι αρμόδια να επιλαμβάνονται αγωγής πτωχευτικής ανακλήσεως στρεφόμενης κατά εναγομένου ο οποίος έχει την καταστατική του έδρα σε άλλο κράτος μέλος.

(¹) ΕΕ C 269 της 10.11.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 12ης Φεβρουαρίου 2009 (αίτηση του Landesarbeitsgericht Düsseldorf, Γερμανία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Dietmar Klarenberg κατά Ferrotron Technologies GmbH

(Υπόθεση C-466/07) (¹)

(Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2001/23/ΕΚ — Μεταβίβαση επιχειρήσεων — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων — Έννοια του όρου «μεταβίβαση» — Συμβατική μεταβίβαση τμήματος μιας εγκαταστάσεως σε άλλη επιχείρηση — Οργανωτική αυτοτέλεια μετά τη μεταβίβαση)

(2009/C 82/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesarbeitsgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Dietmar Klarenberg

κατά

Ferrotron Technologies GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Landesarbeitsgericht Düsseldorf — Ερμηνεία του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβίβασης επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων (ΕΕ L 82, σ. 16) — Δυνατότητα εφαρμογής της οδηγίας 2001/23/ΕΚ σε συμβατική εκχώρηση τμήματος εγκαταστάσεως σε άλλη επιχείρηση ενσωματώντας στην οργανωτική της διάρθρωση το εκχωρηθέν τμήμα εγκαταστάσεως χωρίς διατήρηση της οργανωτικής αυτονομίας του τελευταίου — Έννοια του όρου «μεταβίβαση» κατά την οδηγία 2001/23/ΕΚ

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφαινεται:

Το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί

προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβίβασης επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η οδηγία αυτή έχει εφαρμογή και στην περίπτωση που το μεταβιβαθέν τμήμα επιχειρήσεως ή εγκαταστάσεως δεν διατηρεί την αυτοτέλεια του από οργανωτικής απόψεως, υπό την προϋπόθεση ότι το αιτούν δικαστήριο διαπιστώνει ότι εξακολουθεί να υφίσταται ο λειτουργικός δεσμός μεταξύ των μεταβιβασθέντων συντελεστών παραγωγής, ο οποίος παρέχει στον νέο εργοδότη τη δυνατότητα να τους χρησιμοποιήσει για την άσκηση της ίδιας ή παρεμφερούς οικονομικής δραστηριότητας.

(¹) ΕΕ C 8 της 8.12.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Φεβρουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-475/07) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Φόρος επί της ηλεκτρικής ενέργειας — Οδηγία 2003/96/ΕΚ — Άρθρο 21, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο — Χρόνος κατά τον οποίο καθίσταται απαιτητός ο φόρος)

(2009/C 82/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: W. Mölls και K. Herrmann)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: T. Kozek, M. Dowgielewicz, M. Jarosz, και A. Rutkowska)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εμπρόθεσμης θέσπισης των αναγκαίων μέτρων για τη συμμόρφωση προς το άρθρο 21, παράγραφος 5, της οδηγίας 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας (ΕΕ L 283, σ. 51) — Χρόνος κατά τον οποίο καθίσταται απαιτητός ο φόρος επί της ηλεκτρικής ενέργειας

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Δημοκρατία της Πολωνίας, παραλείποντας να προσαρμόσει, μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2006, το σύστημα που εφαρμόζει για τη φορολογία της ηλεκτρικής ενέργειας, όσον αφορά τον χρόνο κατά τον οποίο καθίσταται απαιτητός ο φόρος, προς τις απαιτήσεις του άρθρου 21, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2004/74/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 22 της 26.1.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 12ης Φεβρουαρίου 2009 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden Den Haag (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-515/07) (¹)

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Αγαθά και υπηρεσίες που έχουν διατεθεί στην επιχείρηση για τις ανάγκες φορολογουμένων και μη φορολογουμένων πράξεων — Δικαιώμα άμεσης και πλήρους εκπτώσεως του ΦΠΑ με τον οποίο επιβαρύνεται η αγορά αυτών των αγαθών και υπηρεσιών)

(2009/C 82/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden Den Haag

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie

κατά

Staatssecretaris van Financiën

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Ερμηνεία των άρθρων 6, παράγραφος 2, και 17, παράγραφοι 1, 2 και 6, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Αγαθά και υπηρεσίες (όχι μόνον επενδυτικά αγαθά που χρησιμοποιούνται εν μέρει για τις ανάγκες της επιχειρήσεως και εν μέρει για ιδιωτικούς σκοπούς) — Πλήρης υπαγωγή στην επαγγελματική περιουσία του υποκειμένου στον φόρο — Δυνατότητα άμεσης και πλήρους εκπτώσεως του φόρου ο οποίος χρεώθηκε κατά την απόκτηση αυτών των αγαθών και υπηρεσιών.

Διατακτικό

Τα άρθρα 6, παράγραφος 2, στοιχείο α', και 17, παράγραφος 2, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των

σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, έχουν την έννοια ότι δεν έχουν εφαρμογή επί της χρήσεως αγαθών και υπηρεσιών της επιχειρήσεως για τις ανάγκες άλλων πλην των φορολογουμένων πράξεων του υποκειμένου στον φόρο και ότι, επομένως, δεν είναι δυνατή η έκπτωση του φόρου προστιθέμενης αξίας που οφείλεται για την απόκτηση των σχετικών με τις πράξεις αυτές αγαθών και υπηρεσιών.

(¹) ΕΕ C 22 της 26.1.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Φεβρουαρίου 2009 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Margarete Block κατά Finanzamt Kaufbeuren

(Υπόθεση C-67/08) (¹)

(Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Άρθρα 56 ΕΚ και 58 ΕΚ — Φόρος κληρονομίας — Εθνική ρύθμιση η οποία δεν επιτρέπει τον συμψηφισμό του φόρου κληρονομίας που οφείλεται στο κράτος μέλος στο οποίο κατοικούσε ο κύριος των αγαθών κατά την ημερομηνία του θανάτου του με τον φόρο κληρονομίας που έχει καταβληθεί από τον κληρονόμο σε άλλο κράτος μέλος, όταν τα κληρονομούμενα αγαθά συνίστανται σε χρηματικές απαιτήσεις — Διπλή φορολογία — Περιορισμός — Δεν υφίσταται)

(2009/C 82/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Margarete Block

κατά

Finanzamt Kaufbeuren

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Bundesfinanzhof (Γερμανία) — Ερμηνεία των άρθρων 56, παράγραφος 1, και 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ — Εθνική νομοθεσία για τον φόρο κληρονομίας — Διπλή φορολόγηση οφειλόμενη στη μη ύπαρξη δυνατότητας συμψηφισμού του φόρου που επιβλήθηκε σε άλλο κράτος μέλος με τον εγγώριο φόρο, όταν τα κληρονομούμενα αγαθά που βρίσκονται στο άλλο αυτό κράτος μέλος συνίστανται σε τραπεζικές καταθέσεις

Διατακτικό

Τα άρθρα 56 ΕΚ και 58 ΕΚ έχουν την έννοια ότι δεν αντιβαίνει στα άρθρα αυτά μια ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επιμαχη στην κύρια δίκη, η οποία, όσον αφορά τον υπολογισμό του φόρου κληρονομίας που οφείλει ο κληρονόμος που κατοικεί στο κράτος μέλος αυτό για τις χρηματικές απαιτήσεις που μπορούν να προβληθούν κατά πιστωτικού ιδρύματος που βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος, δεν προβλέπει, σε περίπτωση που ο κληρονομούμενος κατοικούσε κατά την ημερομηνία του θανάτου του στο πρώτο κράτος μέλος, τον συμψηφισμό του φόρου κληρονομίας που έχει καταβληθεί στο άλλο κράτος μέλος με τον φόρο κληρονομίας που οφείλεται στο πρώτο αυτό κράτος μέλος.

(¹) ΕΕ C 107 της 26.4.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 12ης Φεβρουαρίου 2009 [αίτηση του Augstākās tiesas Senāts (Δημοκρατία της Λεττονίας) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Schenker SIA κατά Valsts ieņēmumu dienests

(Υπόθεση C-93/08) (¹)

(Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 1383/2003 — Άρθρο 11 — Απλουστευμένη διαδικασία εγκαταλείψεως εμπορευμάτων προς καταστροφή τους — Προηγούμενη διαπίστωση της προσβολής δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας — Διοικητική κύρωση)

(2009/C 82/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākās tiesas Senāts

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Schenker SIA

κατά

Valsts ieņēmumu dienests

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Augstākās tiesas Senāts — Ερμηνεία του άρθρου 11 του κανονισμού 1383/2003 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2003, για την παρέμβαση των τελωνειακών αρχών έναντι εμπορευμάτων που είναι ύποπτα ότι παραβιάζουν ορισμένα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και για τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται έναντι των εμπορευμάτων που διαπιστώνεται ότι παραβιάζουν παρόμοια δικαιώματα (ΕΕ L 196, σ. 7) — Απλουστευμένη διαδικασία εγκαταλείψεως των εμπορευμάτων προκειμένου να καταστραφούν, χωρίς προηγούμενος να διαπιστωθεί αν συντρέχει προσβολή δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας σύμφωνα με τη νομοθεσία — Εθνική νομοθετική ρύθμιση που επιβάλλει διοικητική κύρωση σε περίπτωση που τα δηλωθέντα εμπορεύματα προσβάλλουν δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας

Διατακτικό

Η κίνηση της απλουστευμένης διαδικασίας του άρθρου 11 του κανονισμού (ΕΚ) 1383/2003 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου

2003, για την παρέμβαση των τελωνειακών αρχών έναντι εμπορευμάτων που είναι ύποπτα ότι παραβιάζουν ορισμένα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και για τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται έναντι των εμπορευμάτων που διαπιστώνεται ότι παραβιάζουν παρόμοια δικαιώματα, με τη σύμφωνη γνώμη του φορέα δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και του εισαγωγέα, δεν στερεί από τις αρμόδιες εθνικές αρχές την εξουσία να επιβάλλουν στους υπεύθυνους για την εισαγωγή τέτοιων εμπορευμάτων στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας «κυρώσεις» κατά την έννοια του άρθρου 18 του κανονισμού αυτού, όπως το διοικητικό πρόστιμο.

(¹) ΕΕ C 128 της 24.5.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 10ης Φεβρουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-224/08) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2006/100/ΕΚ — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προδεσμίας)

(2009/C 82/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Huvelin, V. Peere και H. Støvlbæk)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και B. Messmer)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θέσπισης ή ανακοίνωσης, εντός της προβλεπόμενης προδεσμίας, των αναγκαίων μέτρων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2006/100/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2006, για την προσαρμογή ορισμένων οδηγιών στον τομέα της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων, λόγω της προσχώρησης της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας (ΕΕ L 363, σ. 141)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Γαλλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας, εντός της ταχθείσας προδεσμίας, όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2006/100/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2006, για την προσαρμογή ορισμένων οδηγιών στον τομέα της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων, λόγω της προσχώρησης της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2 της οδηγίας αυτής.
- 2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 171 της 5.7.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 5ης Φεβρουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-282/08) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2005/29/EK — Αθέμιτες εμπορικές πρακτικές — Παράλειψη μεταφοράς εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2009/C 82/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: W. Roels και W. Wils)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (εκπρόσωπος: C. Schiltz)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θεσπίσεως ή κοινοποίησεως, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, των αναγκαίων διατάξεων προς συμμόρφωση με την οδηγία 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/EOK του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/EK, 98/27/EK, 2002/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») (ΕΕ L 149, σ. 22)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, διοικητικές και κανονιστικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/EOK του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/EK, 98/27/EK, 2002/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 209 της 15.8.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 5ης Φεβρουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας

(Υπόθεση C-293/08) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2004/83/EK — Παράλειψη μεταφοράς εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2009/C 82/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Κοντού-Durande και I. Koskinen)

Καθής: Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωπος: J. Heliskoski)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θεσπίσεως, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2004/83/EK του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους (ΕΕ L 304, σ. 12)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Φινλανδίας, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, διοικητικές και κανονιστικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2004/83/EK του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Φινλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 223 της 30.8.2008.

Αναίρεση που άσκησε στις 12 Νοεμβρίου 2008 ο Matthias Rath κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (έβδομο τμήμα) στις 8 Σεπτεμβρίου 2008 στην υπόθεση T-373/06, Matthias Rath κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-488/08 P)

(2009/C 82/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Matthias Rath (εκπρόσωποι: S. Ziegler, C. Kleiner και F. Dehn, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα του ανααιρεσιόντος

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τη διάταξη του Πρωτοδικείου (έβδομο τμήμα), της 8ης Σεπτεμβρίου 2008, στην υπόθεση T-373/06·
- να δεχθεί τα πρωτοδικώς υποβληθέντα αιτήματα· και
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ καθώς και τον παρεμβαίνοντα στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Πρωτοδικείο επιβεβαίωσε με την ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη του την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών σύμφωνα με την οποία υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του λεκτικού σήματος «EPICAN», του οποίου την καταχώριση ζήτησε ο ανααιρεσίων, και του προγενέστερου κοινοτικού λεκτικού σήματος «EPIGRAN» για τα συμπληρώματα διατροφής και τα διαιτητικά προϊόντα για μη ιατρικούς σκοπούς.

Ο ανααιρεσίων στηρίζει την αίτησή του αναίρεσεως σε παράβαση εκ μέρους του Πρωτοδικείου του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94. Το Πρωτοδικείο στηρίχθηκε σε ανακριβή γεγονότα κατά την εκτίμηση της ομοιότητας των προϊόντων και των σημείων. Αν το Πρωτοδικείο είχε εκτιμήσει ορθώς, θα είχε υποχρεωτικώς καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων. Αυτό ισχύει ιδιαίτερος διότι, όπως ορθώς διαπίστωσε το Πρωτοδικείο, ο καταναλωτής δίνει αυξημένη προσοχή στα προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο της διαφοράς.

Αναίρεση που άσκησε στις 12 Νοεμβρίου 2008 ο Matthias Rath κατά της διατάξεως που εξέδωσε στις 8 Σεπτεμβρίου 2008 το Πρωτοδικείο (έβδομο τμήμα) στην υπόθεση T-374/06, Matthias Rath κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-489/08 P)

(2009/C 82/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Matthias Rath (εκπρόσωποι: S. Ziegler, C. Kleiner και F. Dehn, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα του ανααιρεσιόντος

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τη διάταξη του Πρωτοδικείου (έβδομο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2008 στην υπόθεση T-374/06·
- να δεχθεί τα πρωτοδικώς υποβληθέντα αιτήματα· και
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ καθώς και τον παρεμβαίνοντα στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Πρωτοδικείο επιβεβαίωσε με την ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη του την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών σύμφωνα με την οποία υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του λεκτικού σήματος «EPICAN», του οποίου την καταχώριση ζήτησε ο ανααιρεσίων, και του προγενέστερου κοινοτικού λεκτικού σήματος «EPIGRAN FORTE» για τα συμπληρώματα διατροφής και τα διαιτητικά προϊόντα για μη ιατρικούς σκοπούς.

Ο ανααιρεσίων στηρίζει την αίτησή του αναίρεσεως σε παράβαση εκ μέρους του Πρωτοδικείου του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94. Το Πρωτοδικείο στηρίχθηκε σε ανακριβή γεγονότα κατά την εκτίμηση της ομοιότητας των προϊόντων και των σημείων. Αν το Πρωτοδικείο είχε εκτιμήσει ορθώς, θα είχε υποχρεωτικώς καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων. Αυτό ισχύει ιδιαίτερος διότι, όπως ορθώς διαπίστωσε το Πρωτοδικείο, ο καταναλωτής δίνει αυξημένη προσοχή στα προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο της διαφοράς.

Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-545/08)

(2009/C 82/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Nijenhuis και K. Mojszowicz)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας, προβλέποντας ρύθμιση των τιμολογίων τελικού χρήστη για τις υπηρεσίες ευρυζωνικής προσβάσεως χωρίς προηγούμενη ανάλυση της αγοράς, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 16 και 17 της οδηγίας 2002/22/EK ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με τα άρθρα 16 και 27 της οδηγίας 2002/21/EK ⁽²⁾.
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Δημοκρατία της Πολωνίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 16 και 17 της οδηγίας 2002/22/EK σε συνδυασμό με τα άρθρα 16 και 27 της οδηγίας 2002/21/EK προβλέποντας ρύθμιση των τιμολογίων τελικού χρήστη για τις υπηρεσίες ευρυζωνικής προσβάσεως χωρίς προηγούμενη ανάλυση της αγοράς.

Πρώτον, οι υποχρεώσεις τις οποίες επέβαλε ο πρόεδρος της Urząd Komunikacji Elektronicznej (αρχής ηλεκτρονικών επικοινωνιών) στην Telekomunikacja Polska (εθνικό οργανισμό τηλεπικοινωνιών) δύο έτη μετά την έναρξη της ισχύος των κοινοτικών διατάξεων στην Πολωνία, ήτοι η υποχρέωση του ως άνω οργανισμού να υποβάλει προς έγκριση στην εθνική αρχή ηλεκτρονικών επικοινωνιών τα τιμολόγια υπηρεσιών ευρυζωνικής προσβάσεως για τους τελικούς χρήστες και η υποχρέωση προσδιορισμού των τιμολογίων με βάση το απαιτούμενο για την παροχή της σχετικής υπηρεσίας κόστος, είναι νέες υποχρεώσεις, οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι πρόκειται για διατήρηση υφισταμένων υποχρεώσεων.

Δεύτερον, οι υποχρεώσεις τις οποίες επέβαλε ο πρόεδρος της Urząd Komunikacji Elektronicznej στην Telekomunikacja Polska σχετικά με τα τιμολόγια υπηρεσιών ευρυζωνικής προσβάσεως δεν μπορούν να θεωρηθούν ως μεταβατικά μέτρα υπό την έννοια του άρθρου 27 της οδηγίας-πλασίου, διότι το άρθρο 17 της οδηγίας 98/10/EK, στο οποίο αναφέρεται το εν λόγω άρθρο 27, αφορά μόνον τα τιμολόγια για τη χρήση του σταθερού δημόσιου τηλεφωνικού δικτύου και την παροχή υπηρεσιών σταθερής τηλεφωνίας.

⁽¹⁾ Οδηγία 2002/22/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας) (ΕΕ L 108, σ. 51).

⁽²⁾ Οδηγία 2002/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία πλαισίου) (ΕΕ L 108, σ. 33).

Αναίρεση που άσκησε στις 9 Φεβρουαρίου 2009 ο Deepak Rajani (Dear!Net Online) κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (όγδοο τμήμα) στις 26 Νοεμβρίου 2008 στην υπόθεση T-559/08, Rajani κατά ΓΕΕΑ — Artoz-Papier (ATOZ)

(Υπόθεση C-559/08 P)

(2009/C 82/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρreseιών: Deepak Rajani (Dear!Net Online) (εκπρόσωπος: A. Kockläuner, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Artoz-Papier AG

Αιτήματα της αναρreseίοντος

Ο αναρreseίων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να εξαφανίσει καθ' ολοκληρία την απόφαση T-100/06 του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 26ης Νοεμβρίου 2008.
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο αναρreseίων ζητεί την εξαφάνιση της αναρreseιβαλλομένης αποφάσεως για τους ακόλουθους λόγους:

- το Πρωτοδικείο, απορρίπτοντας τον πρώτο λόγο της προσφυγής, παρερμήνευσε τις διατάξεις του άρθρου 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾ και του άρθρου 4, παράγραφος 1, του διακανονισμού της Μαδρίτης.
- το Πρωτοδικείο, απορρίπτοντας τον πρώτο λόγο της προσφυγής, παρέβη το άρθρο 6 ΕΕ, καθώς και τα άρθρα 6 και 14 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (ΕΣΔΑ).
- το Πρωτοδικείο, απορρίπτοντας τον πρώτο λόγο της προσφυγής, παρέβη το άρθρο 10 της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ ⁽²⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 1 αυτής.
- το Πρωτοδικείο, απορρίπτοντας τον δεύτερο λόγο της προσφυγής, παρέβη το άρθρο 79 του κανονισμού 40/94, παραλείποντας να λάβει υπόψη το ότι ο ανακόπτων διάδικος ενήργησε κακόπιστα.
- το Πρωτοδικείο, απορρίπτοντας τον δεύτερο λόγο της προσφυγής, κακώς έκρινε ότι τα επίμαχα σήματα ήταν ομοειδή μέχρι συγχύσεως και, επομένως, παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.
- το Πρωτοδικείο, απορρίπτοντας τον δεύτερο λόγο της προσφυγής, παρέβη το άρθρο 135, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου παραλείποντας να λάβει υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία που συνάπτονταν στο δικόγραφο της προσφυγής.

- το Πρωτοδικείο, απορρίπτοντας τον δεύτερο λόγο της προσφυγής, παρέβη τα άρθρα 49 ΕΕ και 50 ΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 220 ΕΕ·
- το Πρωτοδικείο, απορρίπτοντας τον δεύτερο λόγο της προσφυγής, παρέλειψε να λάβει υπόψη την εκ μέρους του ΓΕΕΑ κατάχρηση εξουσίας.

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).
- (²) Πρώτη οδηγία 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1, και —διορθωτικό— L 207, σ. 44).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Gent (Βέλγιο) στις 8 Ιανουαρίου 2009 — Erotic Center BVBA κατά Belgische Staat (Βελγικού Δημοσίου)

(Υπόθεση C-3/09)

(2009/C 82/20)

Γλώσσα διαδικασίας: ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Gent

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσίουσα: Erotic Center BVBA

Εφεσίβλητο: Βελγικό Δημόσιο

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει μια καμπίνα, η οποία συνίσταται σε ένα δυνάμενο να απομονώνεται χώρο, όπου υπάρχει θέση για ένα μόνο άτομο και εντός του οποίου αυτό το άτομο μπορεί να βλέπει ταινίες σε μια οθόνη τηλεόρασης αντί ορισμένου τιμήματος, το ίδιο δε προκαλεί την έναρξη της προβολής κατόπιν εισαγωγής νομίσματος, μπορεί να επιλέγει μεταξύ διαφόρων ταινιών και κατά τη διάρκεια του χρόνου για τον οποίο έχει πληρώσει μπορεί να μεταβάλλει συνεχώς την επιλογή της προβαλλόμενης ταινίας, να θεωρείται ως «κινηματογράφος», κατά την έννοια της κατηγορίας 7 του παραρτήματος Η της έκτης οδηγίας ΦΠΑ 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου (¹), της 17ης Μαΐου 1977, (νυν αριθ. 7, του παραρτήματος III, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου (²), της 28ης Νοεμβρίου 2006);

(¹) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

(²) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 8 Ιανουαρίου 2009 ο Γεράσιμος Ποταμιάνος κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (έβδομο τμήμα) στις 15 Οκτωβρίου 2008 στην υπόθεση T-160/04, Ποταμιάνος κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-4/09 P)

(2009/C 82/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Γεράσιμος Ποταμιάνος (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει, στο σύνολο της, την απόφαση που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (έβδομο τμήμα) στις 15 Οκτωβρίου 2008 στην υπόθεση T-160/04, Ποταμιάνος κατά Επιτροπής, και με την οποία απέρριψε, ως προς το σύνολο των αιτημάτων, την προσφυγή που άσκησε ο νυν ανααιρεσίων στις 26 Απριλίου 2004 κατά της απόφασης της αρμόδιας για τη σύναψη συμβάσεων προσλήψεως αρχής (ΑΣΣΠΑ), περί μη ανανέωσης της συμβάσεως εργασίας του ανααιρεσείοντος ως εκτάκτου υπαλλήλου,
- να ακυρώσει την απόφαση της ΑΣΣΠΑ περί μη ανανέωσης της συμβάσεως εργασίας του ανααιρεσείοντος ως εκτάκτου υπαλλήλου,
- να καταδικάσει την ανααιρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Ο ανααιρεσίων προβάλλει τέσσερις λόγους αναίρεσης προς στήριξη της αιτήσεώς του.

Κατά τον πρώτο λόγο αναίρεσης, το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε ερμηνευτική πλάνη αποφαινόμενο ότι η μη ανανέωση της συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου του ανααιρεσείοντος στηριζόταν σε λόγους σχετικούς με το συμφέρον της υπηρεσίας. Στην πραγματικότητα, η υπηρεσιακή ιεραρχία του ανααιρεσείοντος είχε ζητήσει επανειλημμένως την παράταση της ισχύος της συμβάσεώς του. Αντικειμενικές, λυσιτελείς και συγκλίνουσες ενδείξεις αποδεικνύουν, αντιθέτως, ότι η επίμαχη απόφαση περί μη ανανέωσης στηριζόταν αποκλειστικά στην εφαρμογή του κανόνα περί «μη σωρεύσεως», βάσει του οποίου η διάρκεια της ισχύος συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου είναι κατά μέγιστο επιτρεπόμενο όριο εξαετής.

Με τον δεύτερο λόγο αναίρεσης, ο ανααιρεσίων ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη, καθόσον έκρινε ότι ο ανααιρεσίων δεν υπέβαλε αίτηση υποψηφιότητας για τη συγκεκριμένη θέση εργασίας, μολονότι αυτός ζήτησε εμπροθέσμως την ανανέωση της συμβάσεώς του και επανέλαβε πλειστάκις το αίτημά του, ακόμη και κατόπιν της δημοσιεύσεως προκηρύξεως για την πλήρωση θέσεως.

Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη αποφαινόμενο ότι δεν υφίσταται κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους της ΑΣΣΠΑ. Ο δεδηλωμένος σκοπός για τον οποίο διενεργούνται προσλήψεις εκτάκτων υπαλλήλων είναι, συγκεκριμένα, η μείωση των κενών θέσεων εργασίας εντός της Επιτροπής και, ιδίως, η αντιμετώπιση των προβλημάτων που προκαλεί ο ανεπαρκής αριθμός επιτυχόντων σε διαγωνισμούς.

Αυτός ο δεύτερος σκοπός, όμως, ουδόλως επιτυγχάνεται με τη μη ανανέωση της συμβάσεως του αναιρεσείοντος, λόγω της εφαρμογής του κανόνα περί «μη σωρεύσεως», δεδομένου ότι η θέση εργασίας την οποία κατείχε ο αναιρεσείων προκηρύχθηκε πριν δημοσιευθούν οι κατάλογοι επιτυχόντων διαγωνισμού. Επιπλέον, για την εν λόγω θέση προσλήφθηκε και απασχολήθηκε σ' αυτήν επί μακρόν άλλος έκτακτος υπάλληλος, ενώ οι συμβάσεις όλων των άλλων εκτάκτων υπαλλήλων που είχαν προσληφθεί για βραχύ χρονικό διάστημα στην ίδια διεύθυνση ανανεώθηκαν αυτομάτως, άνευ προηγούμενης προκηρύξεως των θέσεων τους εργασίας.

Τέλος, παραβιάσθηκε η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, καθόσον ανανεώθηκαν, χωρίς προκήρυξη των θέσεων εργασίας, οι συμβάσεις όλων των άλλων εκτάκτων υπαλλήλων, των οποίων η κατάσταση, πλην της αρχαιότητας, ήταν παρεμφερής με αυτήν του αναιρεσείοντος, στην περίπτωση του οποίου ακολουθήθηκε αντίθετη διαδικασία. Στο πλαίσιο αυτό, κακώς αντεστράφη το βάρος αποδείξεως κατά την ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία, καθόσον η αναιρέσιβλητη —και όχι ο αναιρεσείων— όφειλε να αποδείξει ότι τηρήθηκαν οι κανόνες που η ίδια έχει θεσπίσει.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Wien (Αυστρία) στις 15 Ιανουαρίου 2009 — Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH κατά Silva Trade, SA

(Υπόθεση C-19/09)

(2009/C 82/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Wien

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH

Εναγομένη: Silva Trade, SA

Προδικαστικά ερωτήματα

1. α) Εφαρμόζεται το άρθρο 5, σημείο 1, στοιχείο β', δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22.12.2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (¹) (εν συντομία: Σύμβαση των Βρυξελλών I-Κανονισμός), σε σύμβαση που αφορά την παροχή υπηρεσιών και στην περίπτωση που έχει συμφωνηθεί οι υπηρεσίες να παρέχονται σε πλείονα κράτη μέλη;

β) ο τόπος εκπλήρωσης της χαρακτηριστικής παροχής πρέπει να καθορίζεται βάσει του τόπου στον οποίο βρίσκεται το επίκεντρο της δραστηριότητας —το οποίο πρέπει να κρίνεται βάσει του δαπανώμενου χρόνου και της σημασίας της δραστηριότητας— του παρέχοντος τις υπηρεσίες;

γ) σε περίπτωση αδυναμίας να διαπιστωθεί το επίκεντρο της δραστηριότητας μπορεί η αγωγή σχετικά με το σύνολο των απαιτήσεων που απορρέουν από τη σύμβαση να ασκηθεί, κατ' επιλογήν του ενάγοντος, σε οποιονδήποτε τόπο παροχής των υπηρεσιών εντός της Κοινότητας;

- Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα αυτό:
- Πρέπει η ανωτέρω διάταξη να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι
2. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Εφαρμόζεται το άρθρο 5, σημείο 1, στοιχείο α', της Σύμβασης των Βρυξελλών I-Κανονισμός σε σύμβαση για την παροχή υπηρεσιών και στην περίπτωση που έχει συμφωνηθεί οι υπηρεσίες να παρέχονται σε πλείονα κράτη μέλη;

(¹) ΕΕ L 12, σ. 1.

Προσφυγή που ασκήθηκε στις 15 Ιανουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-20/09)

(2009/C 82/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Lyaal και A. Caeiros)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, προβλέποντας, στο πλαίσιο της τακτοποίησης δυνάμει του νόμου 39-A/2005, προτιμησιακή φορολογική μεταχείριση αποκλειστικά για τα εκδιδόμενα από το Πορτογαλικό Δημόσιο χρεώγραφα δημοσίου χρέους, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 56 της Συνθήκης ΕΚ και το άρθρο 40 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ).
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Τον Σεπτέμβριο 2005, η Επιτροπή έλαβε καταγγελία που αφορούσε το ασύμβατο ορισμένων διατάξεων του «Εξαιρετικού Καθεστώτος Φορολογικής Τακτοποίησης περιουσιακών στοιχείων που δεν ευρίσκονται σε πορτογαλικό έδαφος στις 31 Δεκεμβρίου 2004» με την κοινοτική νομοθεσία και τη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (EOX), το οποίο κυρώθηκε με τον νόμο 39-Α/2005 της 29ης Ιουλίου 2005.

Από το Εξαιρετικό Καθεστώς Φορολογικής Τακτοποίησης προκύπτει ότι οι υπόχρεοι όφειλαν, στο πλαίσιο της φορολογικής τακτοποίησης, να καταβάλουν ποσό ίσο προς το 5 % της αξίας των περιουσιακών στοιχείων που περιγράφονται στη δήλωση φορολογικής τακτοποίησης και ότι, αν όλα ή ορισμένα από τα δηλούμενα περιουσιακά στοιχεία ήσαν χρεώγραφα του Πορτογαλικού Δημοσίου, ο αντιστοιχών σ' αυτά συντελεστής θα εμειώτο κατά το ήμισυ· περαιτέρω, η μείωση αυτή ίσχυε και επί άλλων περιουσιακών στοιχείων, αν η αξία τους επενδύονταν σε χρεώγραφα του Πορτογαλικού Δημοσίου μέχρι την ημέρα υποβολής της δηλώσεως φορολογικής τακτοποίησης.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι το Εξαιρετικό Καθεστώς Φορολογικής Τακτοποίησης παραχωρεί πλεονέκτημα υπέρ του επαναπατρισμού των περιουσιακών στοιχείων και της επένδυσεως σε χρεώγραφα του Πορτογαλικού Δημοσίου· το πλεονέκτημα αυτό έγκειται στην εφαρμογή μειωμένου συντελεστή επί των περιουσιακών στοιχείων που είναι χρεώγραφα του Πορτογαλικού Δημοσίου ή επί της αξίας των περιουσιακών στοιχείων που, κατόπιν εκποίησης, επενδύθηκαν σε χρεώγραφα του Πορτογαλικού Δημοσίου. Πράγματι, όσοι κάνουν χρήση του καθεστώτος αυτού αποτρέπονται από του τακτοποιήσουν τα περιουσιακά της στοιχεία διατηρώντας τα υπό άλλη μορφή πλην χρεωγράφων του Πορτογαλικού Δημοσίου.

Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων έχει κρίνει ότι μια εθνική φορολογική διάταξη που αποτρέπει τους υποχρέους καταβολής φόρου από του να επενδύουν σε άλλα κράτη μέλη συνιστά περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας κεφαλαίων, κατά την έννοια του άρθρου 56 της Συνθήκης ΕΚ.

Στην επίδικη περίπτωση, η Επιτροπή, χωρίς να αμφισβητεί το ότι τα χρεώγραφα δημοσίου χρέους πρέπει να τυγχάνουν ευνοϊκότερης μεταχειρίσεως, θεωρεί ότι η εφαρμογή χαμηλότερου φορολογικού συντελεστή αποκλειστικά στα τακτοποιούμενα περιουσιακά στοιχεία που είναι χρεώγραφα του Πορτογαλικού Δημοσίου αποτελεί περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας κεφαλαίων, η οποία απαγορεύεται από το άρθρο 56 της Συνθήκης ΕΚ και δεν δικαιολογείται βάσει της παραγράφου 1 του άρθρου 58, εισάγοντας έτσι δυσμενή διάκριση.

Οι κανόνες της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο περί κυκλοφορίας των κεφαλαίων είναι ουσιαστικά ταυτόσημοι με τους κανόνες της Συνθήκης ΕΚ. Κατά συνέπεια, το γεγονός ότι οι δυνάμειοι να χρησιμοποιήσουν το Εξαιρετικό Καθεστώς Φορολογικής Τακτοποίησης απετράπησαν από του να διατηρήσουν, τακτοποιώντας τα, τα περιουσιακά τους στοιχεία στη Νορβηγία, το Λιχτενστάιν ή την Ισλανδία επίσης συνιστά περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας κεφαλαίων, την οποία απαγορεύει το άρθρο 40 της Συμφωνίας ΕΟΧ.

Προσφυγή της 15ης Ιανουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-22/09)

(2009/C 82/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Schima και L. de Schieter de Lophem)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2002/91/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων⁽¹⁾, ή εν πάση περιπτώσει παραλείποντας να τις κοινοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2002/91/ΕΚ στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 4 Ιανουαρίου 2006. Κατά την ημερομηνία ασκήσεως της παρούσας προσφυγής, το καθού δεν είχε λάβει ακόμα τα αναγκαία μέτρα για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο ή εν πάση περιπτώσει δεν τα είχε κοινοποιήσει στην Επιτροπή.

⁽¹⁾ ΕΕ 2003, L 1, σ. 65.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Fővarosi Bíróság (Ουγγαρία) στις 19 Ιανουαρίου 2009 — Sió-Eckes Kft. κατά Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Υπόθεση C-25/09)

(2009/C 82/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővarosi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Sió-Eckes Kft.

Καθή: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Αναίρεση που άσκησε στις 21 Ιανουαρίου 2009 η Γαλλική Δημοκρατία κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (έβδομο τμήμα) στις 4 Δεκεμβρίου 2008 στην υπόθεση T-284/08: People's Mojahedin Organization of Iran κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-27/09 P)

(2009/C 82/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2201/96 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου την έννοια ότι, σύμφωνα με το παράρτημα 1, το καθεστώς ενισχύσεως προς την παραγωγή εφαρμόζεται, πέραν των ροδάκινων σε σιρόπι ή σε φυσικό χυμό φρούτων που περιλαμβάνονται στον κωδικό ΣΟ ex 2008 70 61, και στα προϊόντα των λοιπών κωδικών ΣΟ που απαριθμούνται στο εν λόγω παράρτημα (ex 2008 70 69, κ.λπ.);
- 2) Εμπίπτει στις διατάξεις του ως άνω κανονισμού ο μεταποιητής που παρασκευάζει προϊόντα του κωδικού ΣΟ ex 2008 70 92;
- 3) Έχει το άρθρο 2, αριθμός 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1535/2003 ⁽²⁾ της Επιτροπής, την έννοια ότι τα περιγραφόμενα στους κωδικούς ΣΟ ex 2008 70 61, ex 2008 70 69, ex 2008 70 71, ex 2008 70 79, ex 2008 70 92, ex 2008 70 94 και ex 2008 70 99 προϊόντα αποτελούν επίσης τελικά προϊόντα για τους σκοπούς του κανονισμού;
- 4) Στον βαθμό που, αναλόγως των απαντήσεων στα ανωτέρω ερωτήματα, μπορούν να θεωρηθούν τελικά προϊόντα μόνο τα ροδάκινα που περιγράφονται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2320/89 ⁽³⁾ της Επιτροπής, γιατί περιλαμβάνονται στις προαναφερθείσες διατάξεις οι κωδικοί ΣΟ άλλων προϊόντων;
- 5) Μπορούν να θεωρηθούν τελικά προϊόντα, κατά τους προαναφερθέντες κανονισμούς, τα προϊόντα που προκύπτουν από τα διάφορα στάδια μεταποίησης των ροδάκινων, ανεξάρτητα από το αν μπορούν να διατεθούν στο εμπόριο (π.χ. η σάρκα);

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, για την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά (ΕΕ L 297, σ. 29).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1535/2003 της Επιτροπής, της 29ης Αυγούστου 2003, με αντικείμενο λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/96 του Συμβουλίου, όσον αφορά το καθεστώς ενίσχυσης στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά (ΕΕ L 218, σ. 14).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2320/89 της Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 1989, για την πρόβλεψη των ελάχιστων ποιοτικών προδιαγραφών για τα ροδάκινα σε σιρόπι, καθώς και για τα ροδάκινα σε φυσικό χυμό φρούτων, για την εφαρμογή του καθεστώτος ενίσχυσης στην παραγωγή (ΕΕ L 220, σ. 54).

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: E. Belliard, G. de Bergues, A.-L. During)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: People's Mojahedin Organization of Iran, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 4 Δεκεμβρίου 2008, στην υπόθεση T-284/08, People's Mojahedin Organization of Iran κατά Συμβουλίου·
- να αποφανθεί το ίδιο οριστικώς επί της διαφοράς, απορρίπτοντας την προσφυγή της ΡΜΟΙ ή να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Γαλλική Κυβέρνηση θεωρεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, αφενός, διότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο αποφανόμενο ότι το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση 2008/583/ΕΚ ⁽¹⁾ κατά παράβαση των δικαιωμάτων άμυνας της ΡΜΟΙ, χωρίς να λάβει υπόψη τις ιδιαίτερες συνθήκες της έκδοσης της απόφασης αυτής· δεύτερον, διότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η δικαστική διαδικασία που κινήθηκε στη Γαλλία κατά των φερόμενων ως μελών της ΡΜΟΙ δεν αποτελούσε απόφαση ανταποκρινόμενη στον ορισμό του άρθρου 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 27ης Δεκεμβρίου 2001, για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας· και, τέλος, διότι το Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, κρίνοντας ότι η άρνηση του Συμβουλίου να κοινοποιήσει το σημείο 3, στοιχείο α', ενός από τα τρία έγγραφα που προσκόμισαν οι γαλλικές αρχές στο Συμβούλιο για να ζητήσουν την καταχώριση της ΡΜΟΙ στον κατάλογο που καταρτίστηκε με την απόφαση 2008/583/ΕΚ, και τα οποία διαβίβαστηκαν στο Πρωτοδικείο από το Συμβούλιο, προς απάντηση στη διάταξη περί διεξαγωγής αποδείξεων, της 26ης Σεπτεμβρίου 2008, δεν επέτρεψαν στο Πρωτοδικείο να

ασκήσει τον έλεγχο νομιμότητας της απόφασης 2008/583/EK και προσέβαλε το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.

(¹) Απόφαση του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2008, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση της απόφασης 2007/868/EK (ΕΕ L 188, σ. 21).

Προσφυγή που ασκήθηκε στις 22 Ιανουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-30/09)

(2009/C 82/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Sipos και P. Guerra e Andrade)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, παραλείποντας να εκπονήσει εξωτερικά σχέδια έκτακτης ανάγκης για μονάδες για τις οποίες απαιτείται τέτοιο σχέδιο, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 11 της οδηγίας 96/82/EK (¹) του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 1996, για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/105/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2003·

— να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Όπως προκύπτει από τα έγγραφα τα οποία απηύθυνε συναφώς η Πορτογαλική Διοίκηση στην Επιτροπή προκύπτει ότι κανένα σχέδιο μονάδας που υπόκειται στην υποχρέωση εκπονήσεως σχεδίων έκτακτης ανάγκης δεν έχει εγκριθεί, κατά τα οριζόμενα στην οδηγία.

Το άρθρο 11 της οδηγίας 96/82 επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να μεριμνούν ώστε οι ασκούντες την εκμετάλλευση να παρέχουν στις αρμόδιες αρχές, τις πληροφορίες που τους είναι αναγκαίες για να καταρτίσουν το εξωτερικό σχέδιο έκτακτης ανάγκης. Οι αρμόδιες αρχές υποχρεούνται να εκπονήσουν τέτοιο σχέδιο έκτακτης ανάγκης.

Κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 11 της οδηγίας, τα εσωτερικά και εξωτερικά σχέδια έκτακτης ανάγκης επανεξετάζονται, δοκιμάζονται και ενδεχομένως αναθεωρούνται και εκσυγχρονίζονται ανά χρονικά διαστήματα όχι μεγαλύτερα των τριών ετών.

Σύμφωνα με τις πληροφορίες που παρέσχε η ίδια η Πορτογαλική Διοίκηση, καμία από αυτές τις υποχρεώσεις δεν έχει τηρηθεί στην Πορτογαλία.

(¹) ΕΕ 1996, L 10, σ. 13.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Fővárosi Bíróság (Ουγγαρία) στις 26 Ιανουαρίου 2009 — Nawras Bolbol κατά Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

(Υπόθεση C-31/09)

(2009/C 82/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Nawras Bolbol

Καθής: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Προδικαστικά ερωτήματα

Για την εφαρμογή του άρθρου 12, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/83/EK του Συμβουλίου (¹):

- 1) Πρέπει να θεωρηθεί ότι ένα πρόσωπο απολαύει της προστασίας και της συνδρομής οργάνου των Ηνωμένων Εθνών αποκλειστικά και μόνον επειδή το πρόσωπο αυτό έχει δικαίωμα στην εν λόγω συνδρομή ή προστασία ή είναι αναγκαίο να κάνει πράγματι χρήση της εν λόγω προστασίας ή συνδρομής;
- 2) Υποδηλώνει η παύση της προστασίας ή της συνδρομής του οργάνου τη διαμονή εκτός της περιοχής επιχειρήσεων του οργάνου, την παύση των δραστηριοτήτων του οργάνου, τη λήξη της δυνατότητας του οργάνου αυτού να παρέχει προστασία ή συνδρομή ή, ενδεχομένως, αντικειμενικό κώλυμα εξαιτίας του οποίου το πρόσωπο που έχει δικαίωμα στην προστασία ή στη συνδρομή δεν μπορεί να κάνει χρήση αυτών;
- 3) Έχει η δυνατότητα επικλήσεως της οδηγίας την έννοια της αναγνωρίσεως του καθεστώτος πρόσφυγα ή, ανάλογα με την επιλογή του κράτους μέλους, της χρηρηγήσεως μιας εκ των δύο μορφών προστασίας που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας (το καθεστώς πρόσφυγα και η χορήγηση της επικουρικής προστασίας) ή, ενδεχομένως, καμίας από αυτές κατά αυτόματο τρόπο, αλλά απλώς και μόνον της εντάξεως στο προσωπικό πεδίο εφαρμογής της οδηγίας;

(¹) Οδηγία 2004/83/EK του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους (ΕΕ L 304, σ. 2).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 28 Ιανουαρίου 2009 — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate κατά Paolo Speranza

(Υπόθεση C-35/09)

(2009/C 82/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσιόντες: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Ανααιρεσίβλητος: Paolo Speranza

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 69/335/ΕΟΚ ⁽¹⁾, το οποίο ορίζει ότι υπόκειται στον φόρο εισφοράς η αύξηση του εταιρικού κεφαλαίου μιας κεφαλαιουχικής εταιρείας δι' εισφορών σε είδος οποιασδήποτε μορφής, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι στον φόρο υπόκειται η πραγματική εισφορά και όχι η απλή απόφαση περί αυξήσεως του κεφαλαίου στην οποία δεν δίδεται ουσιαστική συνέχεια;
- 2) Πρέπει το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 69/335/ΕΟΚ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο φόρος πρέπει να βαρύνει αποκλειστικά την εταιρεία στην οποία δίδεται η εισφορά και όχι τον δημόσιο λειτουργό που συντάσσει ή παραλαμβάνει την πράξη;
- 3) Σε κάθε περίπτωση, συνάδουν με την αρχή της αναλογικότητας τα μέσα άμυνας τα οποία προβλέπει η ιταλική ρύθμιση υπέρ του δημόσιου λειτουργού, λαμβανομένου υπόψη ότι, σύμφωνα με το άρθρο 38 του π.δ. 131/1986, ουδεμία επιρροή ασκεί η ακυρότητα ή ακυρώσιμη της αποφάσεως περί αυξήσεως του κεφαλαίου, ενώ η επιστροφή του καταβληθέντος φόρου είναι δυνατή μόνον αφού αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου η απόφαση πολιτικού δικαστηρίου με την οποία κρίνεται άκυρη ή ακυρώνεται η απόφαση;

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 20.

Αναίρεση που άσκησε στις 28 Ιανουαρίου 2009 η Transportes Evaristo Molina, S.A. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα) στις 14 Νοεμβρίου 2008 στην υπόθεση T-45/08, Transportes Evaristo Molina, S.A. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-36/09 P)

(2009/C 82/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίμουσα: Transportes Evaristo Molina, S.A. (εκπρόσωποι: A. Hernández Pardo, S. Beltrán Ruiz y L. Ruiz Ezquerria, abogados)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ανααιρεσίμουσας

Η ανααιρεσίμουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναірέρσει εν όλω τη διάταξη του Πρωτοδικείου, της 14ης Νοεμβρίου 2008, στην υπόθεση T-45/08 και, σε περίπτωση που κρίνει ότι διαθέτει επαρκή στοιχεία για να αποφανθεί επί της ουσίας της προσφυγής ενώπιον του Πρωτοδικείου:
- να αποφανθεί επί της ουσίας της υποθέσεως, αφού προηγουμένως κρίνει παραδεκτή την προσφυγή και διατάξει να προσκομισθούν οι αποδείξεις που ζήτησε η Transportes Evaristo Molina, S.A. με την προσφυγή ακυρώσεως και
- να δεχθεί στο σύνολό τους τα αιτήματα της Transportes Evaristo Molina, S.A. ενώπιον του Πρωτοδικείου: την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 12ης Απριλίου 2006 ⁽¹⁾, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 81 της συνθήκης ΕΚ (Υπόθεση COMP/B-1/38.348 — Repsol CPP), λόγω παραβάσεως του άρθρου 9 του κανονισμού 1/2003 ⁽²⁾, των αρχών του κοινοτικού δικαίου που απαριθμούνται στην προσφυγή ακυρώσεως, του άρθρου 81 ΕΚ και των κανονισμών (ΕΟΚ) 1984/83 ⁽³⁾ και (ΕΚ) 2790/99 ⁽⁴⁾ περί απαλλαγής ανά κατηγορίες που θέτουν σε εφαρμογή την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού,
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

- α) Η αφετηρία υπολογισμού της προθεσμίας που προβλέπει το άρθρο 230 ΕΚ ήταν η ημερομηνία κατά την οποία η προσβαλλόμενη απόφαση [απόφαση 2006/446/ΕΚ της Επιτροπής, της 12ης Απριλίου 2006 (Υπόθεση COMP/B-1/38.348 — Repsol CPP)] άρχισε να θίγει αμέσως και ατομικώς την εταιρία Transportes Evaristo Molina, S.A.

β) Σε περίπτωση που η προσφυγή ακυρώσεως της Transportes Evaristo Molina, S.A. θεωρηθεί εκπρόθεσμη, η αναιρεσιούσα υποστηρίζει ότι η καθυστέρηση πρέπει να θεωρηθεί δικαιολογημένη, καθώς η συμπεριφορά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προκάλεσε τη σύγχυση της προσφεύγουσας.

- (¹) 2006/446/ΕΚ: Απόφαση της Επιτροπής, της 12ης Απριλίου 2006, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 81 της συνθήκης ΕΚ (Υπόθεση COMP/B-1/38.348 — Repsol CPP) (περίληψη δημοσιευθείσα στην ΕΕ L 176, σ. 104).
- (²) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 [ΕΚ] και 82 [ΕΚ] (ΕΕ L 1, σ. 1).
- (³) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1984/83 της Επιτροπής της 22ας Ιουνίου 1983 σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 85 παράγραφος 3 της συνθήκης σε κατηγορίες συμφωνιών αποκλειστικής προμήθειας (ΕΕ L 173, σ. 5).
- (⁴) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2790/1999 της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 1999, για την εφαρμογή του άρθρου 81, παράγραφος 3, της συνθήκης σε ορισμένες κατηγορίες κάθετων συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών (ΕΕ L 336, σ. 21).

Προσφυγή που ασκήθηκε στις 28 Ιανουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-37/09)

(2009/C 82/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J.-B. Laignelot, S. Pardo Quintillán και P. Guerra e Andrade)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, παραλείποντας αφενός μεν να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει τη διάθεση ή την αξιοποίηση των αποβλήτων που αποτίθενται στα λατομεία Limas, Linos και Barreiras, που βρίσκονται στο δημοτικό διαμέρισμα Lourosa, χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η υγεία του ανθρώπου και χωρίς να χρησιμοποιούνται διαδικασίες ή μέθοδοι που ενδέχεται να βλάψουν το περιβάλλον, ιδίως δε χωρίς να δημιουργείται κίνδυνος για το νερό ή το έδαφος, και για να παραδίδονται τα εν λόγω απόβλητα σε ιδιωτικό ή δημόσιο φορέα συλλογής ή σε επιχείρηση που να εξασφαλίζει την αξιοποίηση ή τη διάθεσή τους, αφετέρου δε να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να περιορίσουν την είσοδο στα υπόγεια ύδατα των ουσιών που αναφέρονται στον κατάλογο II της οδηγίας 80/68/ΕΟΚ, ώστε να αποφευχθεί η ρύπανση των υδάτων από τις ουσίες αυτές, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 4 και 8 της οδηγίας 2006/12/ΕΚ, περί των στερεών αποβλήτων, η οποία κωδικοποίησε την οδηγία

75/442/ΕΟΚ, περί των στερεών αποβλήτων, καθώς και από τα άρθρα 3 και 5 της οδηγίας 80/68/ΕΟΚ, περί προστασίας των υπογείων υδάτων από τη ρύπανση που προέρχεται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες·

— να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Από τη δεκαετία του 1980, άρχισε η απόθεση, σε παλιά λατομεία που είχαν παύσει να λειτουργούν, απορρίμματα και στερεά απόβλητα ποικίλης προελεύσεως χωρίς κανένα έλεγχο των αρχών. Η εκφόρτωση απορριμμάτων στα λατομεία συνεχίστηκε μέχρι τον Φεβρουάριο του 2004. Ο χώρος έκλεισε τελικά τον Ιούνιο του 2004.

Η ανάλυση των υδάτων σε διαφορετικά σημεία της έκτασης των παλαιών λατομείων κατέδειξε ανησυχητικά επίπεδα χημικής μόλυνσης. Ο υδροφόρος ορίζοντας της ζώνης είναι μολυσμένος.

Επί σειρά ετών, η πορτογαλική διοίκηση δεν έλαβε τα αναγκαία μέτρα για να εμποδίσει αγνώστους κατόχους αποβλήτων να τα εκφορτώνουν και να τα εγκαταλείπουν στα πρώην λατομεία. Δεν κατέγραψε την εκφόρτωση και εγκατάλειψη αποβλήτων, ούτε επέβλεπε τη διαχείρισή τους.

Αφετέρου, η πορτογαλική διοίκηση δεν έλαβε τα αναγκαία μέτρα για να εμποδίσει τη διείσδυση τοξικών και επιβλαβών ουσιών στα υπόγεια ύδατα. Δεν υπέβαλε σε προηγούμενο έλεγχο την απόθεση αποβλήτων, ούτως ώστε να σταματήσει την έμμεση απόρριψη επιβλαβών ουσιών στα υπόγεια ύδατα, ούτε έλεγξε την εκφόρτωση αποβλήτων στην επιφάνεια.

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Ιανουαρίου 2009 ο Ralf Schröder κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (έβδομο τμήμα) στις 19 Νοεμβρίου 2008 στην υπόθεση T-187/06, Ralf Schröder κατά Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών

(Υπόθεση C-38/09 P)

(2009/C 82/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσιών: Ralf Schröder (εκπρόσωποι: T. Leidereiter και W. A. Schmidt, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών (ΚΓΦΠ)

Αιτήματα του αναρρεσιόντος

Ο αναρρεσιών ζητεί από το Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει την απόφαση του Πρωτοδικείου (έβδομο τμήμα) της 18ης Νοεμβρίου 2008 στην υπόθεση T-187/06·

— Να κάνει δεκτό το υποβληθέν πρωτοδικώς αίτημα του προσφεύγοντος, περί ακυρώσεως της διατάξεως του τμήματος προσφυγών του ΚΓΦΠ, της 2ας Μαΐου 2006 (υπόθεση A003/2004).

Επικουρικώς ως προς το υπ' αριθ. 2 αίτημα

— Να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο προκειμένου να εκδοθεί νέα απόφαση.

— Να καταδικάσει το ΚΓΦΠ σε όλα τα δικαστικά έξοδα που προέκυψαν από την παρούσα διαδικασία, την ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία και τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Αντικείμενο της παρούσας αιτήσεως αναιρέσεως είναι η απόφαση του Πρωτοδικείου, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή του αναιρεσιόντος κατά της διατάξεως του τμήματος προσφυγών του Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών σχετικά με αίτηση περί χορηγήσεως δικαιώματος επί της φυτικής ποικιλίας SUMCOL 01. Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφασή του, το Πρωτοδικείο υπερβαίωσε την απόφαση του τμήματος προσφυγών, σύμφωνα με την οποία η ποικιλία για την οποία υποβλήθηκε αίτηση περί χορηγήσεως δικαιώματος διακρίνεται σαφώς από την ποικιλία αναφοράς της οποίας η ύπαρξη είναι κοινώς γνωστή.

Ο αναιρεσιών, με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως προβάλλει σειρά δικονομικών σφαλμάτων. Το Πρωτοδικείο, κατά την εξέταση της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών προέβη σε διαπιστώσεις των οποίων ο εσφαλμένος χαρακτήρας προκύπτει άμεσα από τα διαδικαστικά έγγραφα. Επιπλέον, αυτό αλλοίωσε πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά μέσα, υπερέβαλε ως προς τις απαιτήσεις σχετικά με την αγόρευση του αναιρεσιόντος, αποφάσισε κατά τρόπο αντιφατικό και προσέβαλε το δικαίωμα της νόμιμης ακροάσεως του αναιρεσιόντος. Έτσι, το Πρωτοδικείο αγνόησε εκτεταμένα τμήματα της αγορεύσεως και πολυάριθμες προτάσεις περί αποδείξεως του αναιρεσιόντος και τις απέρριψε με τη μνεία ότι η αγόρευση ήταν υπερβολικά γενική. Το Πρωτοδικείο δεν έλαβε επίσης υπόψη ότι, εν μέρει, ήταν αντικειμενικά αδύνατο για τον αναιρεσιόντα να αγορεύσει «πιο συγκεκριμένα». Με τον τρόπο αυτό, ταυτόχρονα, προσέβαλε το εκ του νόμου δικαίωμα ακροάσεως του αναιρεσιόντος και παραβίασε τις αρχές που διέπουν το βάρος αποδείξεως και τη διεξαγωγή αποδείξεων. Επιπλέον, το Πρωτοδικείο διεύρυνε απαράδεκτα το επίδικο αντικείμενο της διαδικασίας προσφυγής, στηρίζοντας την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση σε αιτιολογία την οποία ούτε το Γραφείο ούτε το τμήμα προσφυγών είχαν λάβει υπόψη.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεώς του, ο αναιρεσιών προβάλλει την παραβίαση του κοινοτικού δικαίου από το Πρωτοδικείο, καθόσον αυτό, κατά την ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού ΕΚ 2100/94 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1994, για τα κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών, αξιολόγησε τη γραπτή περιγραφή μιας ποικιλίας στην επιστημονική βιβλιογραφία ως απόδειξη του ότι η ύπαρξή της είναι κοινώς γνωστή. Επιπλέον, ο αναιρεσιών προβάλλει παραβάσεις του άρθρου 62 του ως άνω κανονισμού και του άρθρου 60 του κανονισμού ΕΚ 1239/95 του Συμβουλίου, για την εφαρμογή του κανονισμού ΕΚ 2100/94, αναφορικά με τη διαδικασία ενώπιον του Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών.

Προσφυγή που ασκήθηκε στις 2 Φεβρουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-47/09)

(2009/C 82/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: F. Clotuche-Duvieusart και M. Nardi)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παρέχοντας τη δυνατότητα να προστεθεί το επίθετο «riugo» ή η φράση «cioccolato riugo» στην ονομασία πώλησεως των προϊόντων σοκολάτας που δεν περιέχουν άλλες φυτικές λιπαρές ουσίες εκτός του βουτύρου κακάο, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 3 της οδηγίας 2000/36/CE (¹), του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2000/13/CE (²), καθώς και από το άρθρο 3, παράγραφος 5, της οδηγίας 2000/36,
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Moyens et principaux arguments

Η επισήμανση και ειδικότερα οι ονομασίες πώλησης των προϊόντων σοκολάτας έχουν πλήρως εναρμονιστεί εντός της Κοινότητας προκειμένου να διασφαλιστεί η σωστή ενημέρωση του καταναλωτή, δυνάμει των διατάξεων της οδηγίας για την επισήμανση (2000/13) και της οδηγίας για τα προϊόντα σοκολάτας (2000/36). Η οδηγία 2000/36 ορίζει ότι τα προϊόντα που περιέχουν έως και 5 % ορισμένων φυτικών λιπαρών διατηρούν αμετάβλητη την ονομασία πώλησής τους, αλλά η επισήμανσή τους πρέπει να περιλαμβάνει ειδική ένδειξη, με τονισμένα στοιχεία, ότι «περιέχει φυτικά λιπαρά επιπλέον του βουτύρου κακάο».

Η ιταλική νομοθεσία που αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής, η οποία προβλέπει την προσθήκη της ένδειξης «riugo» μόνο στην ονομασία πώλησης των προϊόντων που περιέχουν αποκλειστικά βούτυρο κακάο ως φυτικό λιπαρό, τροποποιεί τους εναρμονισμένους ορισμούς που έχουν θεσπιστεί σε κοινοτικό επίπεδο και τους επηρεάζει. Δεδομένου ότι στην ιταλική γλώσσα η λέξη «riugo» σημαίνει μη τροποποιημένο, υγιές και, ως εκ τούτου, αυθεντικό, οι καταναλωτές οδηγούνται στο συμπέρασμα ότι τα προϊόντα τα οποία, τηρουμένων των διατάξεων της οδηγίας και των απαιτήσεων ως προς τις ονομασίες πώλησης, περιέχουν άλλα φυτικά λιπαρά εκτός του βουτύρου κακάο δεν είναι καθαρά, δηλαδή έχουν τροποποιηθεί, προσμιχθεί με άλλες ουσίες και δεν είναι αυθεντικά. Και αυτό αποκλειστικά και μόνο επειδή περιέχουν φυτικές λιπαρές ουσίες που επιτρέπονται από τη ρύθμιση, όσον αφορά το είδος τους και τις αναλογίες τους, χωρίς αυτό να μεταβάλλει την ονομασία πώλησής τους.

Εξάλλου, η λέξη «riugo» είναι ένας επιθετικός προσδιορισμός του οποίου η χρήση στην ονομασία πώλησης υπόκειται σε ορισμένες προϋποθέσεις. Ειδικότερα, το άρθρο 3, παράγραφος 5, της οδηγίας 2000/36 προβλέπει ότι η χρήση ενδείξεων και επιθέτων που έχουν σχέση με κριτήρια ποιότητας τελούν υπό την προϋπόθεση της

τήρησης της ελάχιστης περιεκτικότητας σε ολική ξηρά ουσία κακάο, η οποία είναι υψηλότερη από εκείνη που προβλέπεται για τη χρήση ονομασιών που δεν περιλαμβάνουν τους επιθετικούς αυτούς προσδιορισμούς. Η ιταλική νομοθεσία σχετικά με την ένδειξη «rimo» εξαρτά τη χρήση του από την απλή ύπαρξη του βουτύρου κακάο ως φυτικού λιπαρού, χωρίς να είναι απαραίτητη η τήρηση της υψηλότερης ελάχιστης περιεκτικότητας σε ολική ξηρά ουσία κακάο. Αυτό συνιστά άμεση παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 5, της οδηγίας, καθώς και στοιχείο που παραπλανά τον καταναλωτή.

(¹) Οδηγία 2000/36/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουνίου 2000 για τα προϊόντα κακάο και σοκολάτας που προορίζονται για τη διατροφή του ανθρώπου (ΕΕ L 197, σ. 19).

(²) Οδηγία 2000/13/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2000, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων (ΕΕ L 109, σ. 29).

Αναίρεση που άσκησε στις 2 Φεβρουαρίου 2009 η Lego Juris A/S κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου (όγδοο τμήμα) της 12ης Νοεμβρίου 2008 στην υπόθεση T-270/06, Lego Juris A/S κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Mega Brands, Inc.

(Υπόθεση C-48/09 P)

(2009/C 82/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Lego Juris A/S (εκπρόσωποι: V. von Bomhard, Rechtsanwältin, T. Dolde και A. Renck, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Mega Brands, Inc.

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ανατρέψει την απόφαση του Πρωτοδικείου, καθόσον παραβαίνει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', περίπτωση ii, του κανονισμού 40/94 για το κοινοτικό σήμα (¹)

Λόγοι ανατρέψεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση παραβαίνει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', περίπτωση ii, του κανονισμού 40/94 για το κοινοτικό σήμα. Η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο:

α) ερμήνευσε το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', περίπτωση ii, του κανονισμού 40/94 κατά τρόπο ώστε στην πράξη να

αποκλείεται από την προστασία των σημάτων κάθε σχήμα το οποίο επιτελεί συγκεκριμένη λειτουργία, ανεξάρτητα από το αν πληρούνται ή όχι τα κριτήρια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', περίπτωση ii, του κανονισμού 40/94, όπως τα όρισε το Δικαστήριο στην υπόθεση Philips κατά Remington (²).

β) εφάρμοσε εσφαλμένα κριτήρια κατά τον προσδιορισμό των ουσιωδών χαρακτηριστικών ενός τρισδιάστατου σήματος και,

γ) εφάρμοσε εσφαλμένα κριτήρια εκτίμησης της λειτουργικότητας στο μέτρο που i) δεν περιόρισε την εκτίμησή του στα ουσιώδη χαρακτηριστικά του οικείου σήματος και ii) δεν όρισε κριτήρια ικανά να προσδιορίσουν αν ένα χαρακτηριστικό σχήμα έχει λειτουργικό χαρακτήρα και, ειδικότερα, αρνήθηκε να λάβει υπόψη οποιοδήποτε πιθανό εναλλακτικό σχέδιο.

(¹) ΕΕ L 11, σ. 1.

(²) Υπόθεση C-299/99, Philips (Συλλογή 2002, σ. I-5475).

Προσφυγή της 4ης Φεβρουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-50/09)

(2009/C 82/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: P. Oliver, C. Clyne, J.-B. Laignelot)

Καθή: Ιρλανδία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η Ιρλανδία

— παραλείποντας να μεταφέρει στην εσωτερική έννομη τάξη το άρθρο 3 της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ (¹) του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, όπως έχει τροποποιηθεί,

— μη διασφαλίζοντας την τήρηση καθ' όλα των απαιτήσεων των άρθρων 2, 3 και 4 της οδηγίας αυτής στην περίπτωση κατά την οποία οι αρμόδιες για τον σχεδιασμό ιρλανδικές αρχές και η υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος έχουν εξουσία λήψεως αποφάσεων όσον αφορά σχέδιο έργου,

— εξαιρώντας τις εργασίες κατεδαφίσεως από το πεδίο εφαρμογής της νομοθεσίας με την οποία μεταφέρθηκε στην εσωτερική έννομη τάξη η οδηγία,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·

— να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη του άρθρου 3 της οδηγίας

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το άρθρο 173 των Planning and Development Regulations 2001 [κανονιστικές πράξεις περί χωροταξίας και αναπτύξεως του 2001], κατά το οποίο οι αρμόδιες για τον σχεδιασμό αρχές οφείλουν να λαμβάνουν υπόψη τη δήλωση περί επιπτώσεων στο περιβάλλον και τις πληροφορίες που παρέσχον όσοι μετείχαν στις σχετικές διαβουλεύσεις, επιβάλλει υποχρέωση αντίστοιχη αυτής του άρθρου 8 της οδηγίας, σύμφωνα με το οποίο πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι πληροφορίες που συγκεντρώνονται βάσει των άρθρων 5, 6 και 7 της οδηγίας. Κατά την Επιτροπή, το ιρλανδικό άρθρο 173 δεν επιβάλλει υποχρέωση αντίστοιχη της ευρύτερης υποχρέωσης που επιβάλλεται βάσει του άρθρου 3 της οδηγίας και η οποία συνίσταται στο να διασφαλίζεται ότι η εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον εντοπίζει, περιγράφει και αξιολογεί όλα τα ζητήματα τα οποία αναφέρει η διάταξη αυτή.

Όσον αφορά τα άρθρα 94, 108 και 111, καθώς και το παράρτημα 6 των Planning and Development Regulations 2001, η Επιτροπή επισημαίνει τα εξής. Το άρθρο 94 σε συνδυασμό με το παράρτημα 6, σημείο 2(b), απαριθμεί τα στοιχεία που πρέπει να περιέχει η δήλωση περί επιπτώσεων στο περιβάλλον. Πρόκειται για παραπομπή στις πληροφορίες που πρέπει να παρέχει ο κύριος του έργου, σύμφωνα με το άρθρο 5 της οδηγίας· συνεπώς, η υποχρέωση αυτή πρέπει να διακρίνεται από την εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον, η οποία συνιστά διαδικασία συνολικής εκτιμήσεως. Τα άρθρα 108 και 111 ορίζουν ότι οι αρμόδιες για τον σχεδιασμό αρχές οφείλουν να ελέγχουν αν μια δήλωση περί επιπτώσεων στο περιβάλλον είναι η προσήκουσα. Κατά την Επιτροπή, οι διατάξεις αυτές παραπέμπουν στο άρθρο 5 της οδηγίας και δεν μπορούν να υποκαταστήσουν τη μεταφορά του άρθρου 3 της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη. Οι πληροφορίες που πρέπει να παρέχει ο κύριος του έργου αποτελούν τμήμα μόνο της εκτιμήσεως των επιπτώσεων στο περιβάλλον, οι δε διατάξεις που αφορούν τις πληροφορίες αυτές δεν μπορούν να υποκαταστήσουν την κατ' άρθρο 3 υποχρέωση.

Παράλειψη επιβολής του δέοντος συντονισμού μεταξύ των αρμοδίων αρχών

Μολονότι η Επιτροπή δεν έχει αντιρρήσεις επί της αρχής ως προς το ότι η διαδικασία λήψης αποφάσεων περιλαμβάνει περισσότερα στάδια ή ως προς το ότι η ευθύνη για τη λήψη αποφάσεων κατανέμεται μεταξύ πλειόνων αρμοδίων οργάνων, διατηρεί επιφυλάξεις ως προς την επιλεγείσα οριοθέτηση των υποχρεώσεων που υπέχουν τα διάφορα αρμόδια για τη λήψη αποφάσεων όργανα. Κατά την Επιτροπή, η ιρλανδική νομοθεσία δεν προβλέπει υποχρέωση αποτελεσματικού συντονισμού των αρμοδίων για τη λήψη αποφάσεων οργάνων και, ως εκ τούτου, αντιβαίνει στα άρθρα 2, 3 και 4 της οδηγίας.

Μη εφαρμογή της οδηγίας στις εργασίες κατεδαφίσεως

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οσάκις πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις που προβλέπει η οδηγία, απαιτείται εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον όσον αφορά τις εργασίες κατεδαφίσεως. Η Ιρλανδία, μέσω των Planning and Development Regulations 2001 (παράρτημα 2, τμήμα I, κλάση 50), επιχειρήσε να εξαιρέσει από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας το σύνολο, σχεδόν, των εργασιών κατεδαφίσεως. Κατά την Επιτροπή, το ενδεχόμενο αυτό είναι σαφώς αντίθετο προς την οδηγία.

Αναίρεση που άσκησε στις 3 Φεβρουαρίου 2009 η Barbara Becker κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 2 Δεκεμβρίου 2008 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) στην υπόθεση T-212/07: Harman International Industries, Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-51/09 P)

(2009/C 82/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Barbara Becker (εκπρόσωποι: P. Baronikians, A. Hofstetter, δικηγόροι)

Έτεροι διάδικοι στη διαδικασία: Harman International Industries, Inc., Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναірσει το σημείο 1 του διατακτικού της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 2ας Δεκεμβρίου 2008 (υπόθεση T-112/07) περί ακυρώσεως της από 7 Μαρτίου 2007 αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών (υπόθεση R-502/2006-1)·
- να αναірσει το σημείο 3 του διατακτικού της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 2ας Δεκεμβρίου 2008·
- να καταδικάσει την ανααιρεσίβλητη σε όλα τα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι υφίσταται ομοιότητα μεταξύ του σήματος «Barbara Becker» που έχει καταθέσει η ανααιρεσείουσα και του σήματος της ανααιρεσίβλητης «BECKER», και, επομένως, εφάρμοσε εσφαλμένως το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, κρίνοντας ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως.

(¹) ΕΕ L 175, σ. 40.

Αναίρεση που άσκησε στις 6.2.2009 η Ελληνική Δημοκρατία κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (Πέμπτο τμήμα) που εκδόθηκε στις 11 Δεκεμβρίου 2008 στην υπόθεση T-339/06, Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-54/09 P)

(2009/C 82/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Ι. Χαλκιάς και Μ. Τασσοπούλου)

Αντίδικος στην ανααιρετική διαδικασία: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα

- να γίνει δεκτή η αίτηση αυτή
- να εξαφανιστεί η απόφαση του ΠΕΚ
- να γίνει δεκτή η προσφυγή μας σύμφωνα με το αιτητικό της
- να επιβληθεί η συνολική δικαστική μας δαπάνη σε βάρος της Επιτροπής

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Η Ελληνική Δημοκρατία υποστηρίζει 1ο) ότι το ΠΕΚ προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 16 παρ 1 και 2 και 17 του καν 1227/2000 δεχόμενο ότι η προβλεπόμενη στην παρ 1 του άρθρου αυτού προθεσμία είναι αποκλειστική, ενώ η προθεσμία αυτή είναι ενδεικτική, όπως προκύπτει από την ερμηνεία της παρ 2 του άρθρου 16 και 17 του ίδιου κανονισμού, 2) ότι το ΠΕΚ εσφαλμένα ερμήνευσε το άρθρο 10 της Σ και γενικές αρχές του δικαίου, διότι συνομολογώντας η ΕΕ ότι 23 ημέρες πριν εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση γνώριζε τα διορθωμένα στοιχεία, αλλά δεν τα έλαβε υπόψη, και ότι αποδέχεται στοιχεία που υποβάλλονται εκπρόθεσμα από άλλα κράτη μέλη και αρνούμενη να πράξει ο ίδιο στην περίπτωση της Ελλάδας, παραβιάζει την αρχή της αμετακίνητης συνεργασίας, την αρχή της χρηστής διοίκησης και της ίσης μεταχείρισης και 3ο) ότι η προσβαλλόμενη απόφαση του ΠΕΚ περιέχει αντιφατική αιτιολογία δεδομένου ότι η αποδοχή του αποκλειστικού χαρακτήρα της προθεσμίας, αντιπράσκει με την αποδοχή και παραδοχή ότι η ΕΕ αποδέχεται στοιχεία υποβαλλόμενα και μετά την πάροδο της προθεσμίας

Αίτηση αναίρεσως που υπέβαλε στις 16 Φεβρουαρίου 2009 ο Γεώργιος Καρατζόγλου κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 2 Δεκεμβρίου 2008 στην υπόθεση T-471/04, Γεώργιος Καρατζόγλου κατά Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας για την Ανασυγκρότηση (ΕΥΑ)

(Υπόθεση C-68/09 P)

(2009/C 82/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Γεώργιος Καρατζόγλου (εκπρόσωπος: Σ. Α. Παππάς, δικηγόρος)

Αναιρεσίβλητη: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία για την Ανασυγκρότηση (ΕΥΑ)

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Ο ανααιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να ακυρώσει την προσβληθείσα απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής·
- να καταδικάσει την ανααιρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Ο ανααιρεσείων ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο, κρίνοντας ότι οι απολύσεις εκτάκτων υπαλλήλων δεν χρήζουν αιτιολογίας, παρέβλεψε πρόσφατη νομολογία του Δικαστηρίου, παραβίασε το διεθνές δίκαιο και παρέβη το άρθρο 253 της Συνθήκης ΕΚ, το οποίο επιβάλλει γενική υποχρέωση αιτιολογήσεως.

Ο ανααιρεσείων ισχυρίζεται επίσης ότι το Πρωτοδικείο κακώς έκρινε ότι δεν προσκόμισε στοιχεία ικανά να αποδείξουν την ύπαρξη καταχρήσεως εξουσίας. Αμφισβητεί και την κρίση του Πρωτοδικείου ότι δεν παραβιάστηκε η αρχή της χρηστής διοικήσεως.

Αναίρεση που άσκησαν στις 14 Φεβρουαρίου 2009 οι Makhteshim-Agan Holding BV, Makhteshim-Agan Italia Srl, Magan Italia Srl κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (έκτο τμήμα) στις 26 Νοεμβρίου 2008 στην υπόθεση T-393/06, Makhteshim-Agan Holding BV και λοιποί κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-69/09 P)

(2009/C 82/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Makhteshim-Agan Holding BV, Makhteshim-Agan Italia Srl, Magan Italia Srl (εκπρόσωποι: K. Van Maldegem, C. Mereu, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των ανααιρεσείουσών

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει τη διάταξη του Πρωτοδικείου στην υπόθεση T-393/06 και να κρίνει την προσφυγή ακυρώσεως των νυν ανααιρεσείουσών παραδεκτή, και
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, ή

- επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο, προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί της προσφυγής ακυρώσεως των νυν ανααιρεσείουσών, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων (περιλαμβανομένων και εκείνων ενώπιον του Πρωτοδικείου).

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Οι ανααιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον απέρριψε την προσφυγή τους περί ακυρώσεως της απόφασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, που περιέχεται σε έγγραφο της 12ης Οκτωβρίου 2006, να μη συμπεριλάβει τη δραστική ουσία azinphos-methyl στο παράρτημα I της Οδηγίας 91/414/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου της 15ης Ιουλίου 1991 σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων («προσβαλλόμενη απόφαση»).

Συγκεκριμένα, οι ανααιρεσείουσες ισχυρίζονται ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον απέρριψε την προσφυγή τους για λόγους παραδεκτού. Το Πρωτοδικείο εσφαλμένα έκρινε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αποτελούσε πράξη υποκείμενη σε προσφυγή σύμφωνα με το άρθρο 230 της Συνθήκης ΕΚ.

⁽¹⁾ ΕΕ L 230, σ. 1.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Φεβρουαρίου 2009 — Lee/DE κατά ΓΕΕΑ — Cooperativa italiana di ristorazione (PIAZZA del SOLE)

(Υπόθεση T-265/06) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος PIAZZA del SOLE — Προγενέστερα λεκτικά εθνικά και διεθνή σήματα PIAZZA και PIAZZA D'ORO — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Δεν συντρέχει κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Δεν υφίσταται ομοιότητα μεταξύ των σημείων)

(2009/C 82/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sara Lee/DE NV (Ουτρέχτη, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: C. Hollier-Larousse, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Cooperativa italiana di ristorazione Soc. coop. rl (Reggio d'Emilie, Ιταλία) (εκπρόσωπος: D. Caneva, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 5ης Ιουλίου 2006 (υπόθεση R 235/2005-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Sara Lee/DE NV και της Cooperativa italiana di ristorazione Soc. coop. rl.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Sara Lee/DE NV στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 294 της 2.12.2006.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Φεβρουαρίου 2009 — Επιτροπή κατά Bertolete κ.λπ.

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-359/07 Ρ έως T-361/07 Ρ) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Επί συμβάσει υπάλληλοι του Γραφείου «Υποδομές και Διοικητική Υποστήριξη» (ΟΙΒ) — Πρώην μισθωτοί βελγικού δικαίου — Αλλαγή του εφαρμοζόμενου καθεστώτος — Αποφάσεις της Επιτροπής περί καθορισμού των αποδοχών — Ίση μεταχείριση)

(2009/C 82/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: D. Martin και L. Lozano Palacios)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Marli Bertolete (Woluwe-Saint-Lambert, Βέλγιο) και οι οκτώ άλλοι επί συμβάσει υπάλληλοι της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα της απόφασης: Sabrina Abarca Montiel (Wauthier-Braine, Βέλγιο) και οι 19 άλλοι επί συμβάσει υπάλληλοι της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα της απόφασης: Béatrice Ider (Halle, Βέλγιο)· Marie-Claire Desorbay (Meise, Βέλγιο)· και Lino Noschese (Braine-le-Château, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: L. Vogel, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Τρεις αιτήσεις αναιρέσεως κατά των αποφάσεων του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δεύτερο τμήμα) της 5ης Ιουλίου 2007, F-26/06, Bertolete κ.λπ. κατά Επιτροπής (μη δημοσιευθείσα ακόμη στη Συλλογή), F-24/06, Abarca Montiel κ.λπ. κατά Επιτροπής (μη δημοσιευθείσα ακόμη στη Συλλογή) και F-25/06, Ider κ.λπ. κατά Επιτροπής (μη δημοσιευθείσα ακόμη στη Συλλογή).

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει τις αποφάσεις του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 5ης Ιουλίου 2007, F-26/06, Bertolete κ.λπ. κατά Επιτροπής (μη δημοσιευθείσα ακόμη στη Συλλογή), F-24/06, Abarca Montiel κ.λπ. κατά Επιτροπής (μη δημοσιευθείσα ακόμη στη Συλλογή) και F-25/06, και Ider κ.λπ. κατά Επιτροπής (μη δημοσιευθείσα ακόμη στη Συλλογή).
- 2) Απορρίπτει τις προσφυγές που ασκήθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης από τους: Marli Bertolete και τους 8 άλλους επί συμβάσει υπαλλήλους της Επιτροπής των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα· Sabrina Abarca Montiel και τους 19 άλλους επί συμβάσει υπαλλήλους της Επιτροπής των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα· Béatrice Ider, Marie-Claire Desorbay και Lino Noschese.

3) Οι προσφεύγοντες πρωτοδίκως και η Επιτροπή φέρουν έκαστα τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ C 283 της 24.11.2007.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 13ης Φεβρουαρίου 2009 — Vitro Corporativo κατά ΓΕΕΑ — Vallon (1)

(Υπόθεση T-229/07) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Παραίτηση από την ανακοπή — Κατάργηση της δίκης)

(2009/C 82/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Vitro Corporativo, SA de EK (Nuevo Leon, Μεξικό) (εκπρόσωπος: J. Botella Reina, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: P. López Fernández de Corres)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Vallon GmbH (Horb, Γερμανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 7ης Νοεμβρίου 2006 (υπόθεση R 1363/2005-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Vitro Corporativo SA de CV και της Vallon GmbH.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 199 της 25.8.2007.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 10ης Φεβρουαρίου 2009 — Okalux κατά ΓΕΕΑ — Ondex (ONDACELL)

(Υπόθεση T-126/08) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Μη καταβολή του τέλους ανακοπής — Απόφαση με την οποία η ανακοπή κηρύσσεται μηδέποτε ασκηθείσα — Προσφυγή προδήλως και παντελώς αβάσιμη)

(2009/C 82/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Okalux GmbH (Markttheidenfeld, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Beckensträter, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Ondex SAS (Chevigny-Saint-Sauveur, Γαλλία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 22ας Ιανουαρίου 2008 (υπόθεση R 1384/2007-4) σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Okalux GmbH και Ondex SAS.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Okalux GmbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 116 της 9.5.2008.

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 23ης Ιανουαρίου 2009 — Pannon Hőerőmű κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-352/08 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Κρατικές ενισχύσεις — Απόφαση της Επιτροπής με την οποία κρίθηκε ασυμβίβαστη προς την κοινή αγορά η ενίσχυση που χορήγησε η Ουγγαρία σε ορισμένους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας, υπό μορφή συμφωνιών μακράς διάρκειας για την αγορά ηλεκτρικού ρεύματος — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Δεν συντρέχει επείγον — Στάθμιση συμφερόντων)

(2009/C 82/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Pannon Hőerőmű Energiatermelő, Kereskedelmi és Szolgáltató Zrt. (Pannon Hőerőmű Zrt.) (Pécs, Ουγγαρία) (εκπρόσωποι: M. Kohlrusz, P. Simon και G. Ormai, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Giolito και K. Talabér-Ritz)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής της εκτελέσεως του άρθρου 2 της αποφάσεως C(2008) 2223 τελικό της Επιτροπής, της 4ης Ιουνίου 2008, σχετικά με την ενίσχυση που χορήγησε η Δημοκρατία της Ουγγαρίας, υπό μορφή συμφωνιών μακράς διάρκειας για την αγορά ηλεκτρικού ρεύματος.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 23ης Ιανουαρίου 2009 — Unity OSG FZE κατά Συμβουλίου και EUPOL Afghanistan

(Υπόθεση T-511/08 R) (*)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Δημόσιες συμβάσεις — Απόρριψη προσφοράς — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Απώλεια ευκαιρίας — Δεν συντρέχει επείγον)

(2009/C 82/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Unity OSG FZE (Sharjah, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα) (εκπρόσωποι: C. Bryant και J. McEwen, solicitors)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: G. Marhic και A. Vitro) και Αστυνομική Αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Αφγανιστάν (EUPOL Afghanistan) (Kaboul, Αφγανιστάν)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής της εκτελέσεως της αποφάσεως την οποία έλαβε, στο πλαίσιο διαδικασίας προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών, η Αστυνομική Αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Αφγανιστάν (EUPOL Afghanistan), περί απορρίψεως της προσφοράς της προσφεύγουσας και συνάψεως της συμβάσεως για την παροχή υπηρεσιών ασφαλείας και εγγύτατης προστασίας στο Αφγανιστάν με άλλον υποβαλόντα προσφορά.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(*) EE C 32 της 7.2.2009.

Προσφυγή της 3ης Οκτωβρίου 2008 — CISAC κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-442/08)

(2009/C 82/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Διεθνής Συνομοσπονδία Ενώσεων Συγγραφέων και Συνθετών (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, Γαλλία) (εκπρόσωποι: J.-F. Bellis και K. Van Hove, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει το άρθρο 3 της αποφάσεως της Επιτροπής της 16ης Ιουλίου 2008 σχετικά με διαδικασία εφαρμογής βάσει του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/C2/38.698 — CISAC), και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί, βάσει του άρθρου 230 ΕΚ, την ακύρωση του άρθρου 3 της απόφασης της Επιτροπής της 16ης Ιουλίου 2008 (Υπόθεση COMP/C2/38.698 — CISAC), με την οποία είκοσι τέσσερα μέλη της CISAC εγκατεστημένα στον ΕΟΧ μετείχαν σε εναρμονισμένη πρακτική, κατά παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 52 της Συμφωνίας ΕΟΧ, «καθόσον προέβησαν στην ομοιόμορφη εδαφική οριοθέτηση των εντολών αμοιβαίας εκπροσωπήσεως που χορηγούνται μεταξύ τους, κατά τρόπον ώστε η ισχύς μιας άδειας να περιορίζεται στο έδαφος του κράτους κάθε εταιρίας συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων».

Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η απόφαση περιορίζει τη διαπίστωση της παράβασης σε τρεις ειδικές μορφές εκμετάλλευσης των δικαιωμάτων εκτέλεσης (Διαδίκτυο, δροφυορική και καλωδιακή μετάδοση), ενώ οι συμφωνίες αμοιβαίας εκπροσώπησης καλύπτουν γενικά όλες τις μορφές εκμετάλλευσης των δικαιωμάτων εκτέλεσης.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα παραθέτει τους εξής δύο λόγους ακύρωσης:

- (i) Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή, κρίνοντας ότι ο παραλληλισμός της εδαφικής οριοθέτησης που περιλαμβάνεται στις συμφωνίες αμοιβαίας εκπροσώπησης που σύναψαν τα μέλη της CISAC που είναι εγκατεστημένα στον ΕΟΧ αποτελεί εναρμονισμένη πρακτική, υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως, παρέβη το άρθρο 81 της Συνθήκης ΕΚ και την υποχρέωσή της αιτιολόγησε βάσει του άρθρου 253 ΕΚ. Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η ύπαρξη ρήτρας εδαφικής οριοθέτησης των συμφωνιών αμοιβαίας εκπροσώπησης που συνάπτουν τα μέλη της δεν είναι το αποτέλεσμα εναρμονισμένης πρακτικής με στόχο τον περιορισμό του ανταγωνισμού. Η κατάσταση αυτή εξηγείται μάλλον από το γεγονός ότι όλες οι εταιρείες συλλογικής διαχείρισης κρίνουν ότι προς το συμφέρον των μελών τους πρέπει να περιλαμβάνεται μια τέτοια ρήτρα στις συμφωνίες αμοιβαίας εκπροσώπησης.
- (ii) Επικουρικώς, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, ακόμη και αν υπήρχε εναρμονισμένη πρακτική σε θέματα εδαφικών περιορισμών, αυτή δεν περιορίζει τον ανταγωνισμό κατά την έννοια του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ για δύο λόγους. Πρώτον, η φερόμενη εναρμονισμένη πρακτική σε θέματα εδαφικής οριοθέτησης δεν είναι παράνομη, διότι αφορά μια μορφή ανταγωνισμού που δεν προστατεύεται. Δεύτερον, ακόμη και αν η υποτιθέμενη πρακτική μπορεί να θεωρηθεί ότι περιορίζει τον ανταγωνισμό, δεν παραβιάζει το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, δεδομένου ότι είναι αναγκαία και ανάλογη προς την άσκηση ενός θεμιτού σκοπού.

Προσφυγή/αγωγή της 29ης Δεκεμβρίου 2008 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-591/08)

(2009/C 82/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα/ενάγουσα: Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Ν. Κορογιαννάκης και Π. Κατσιμιάνη, δικηγόροι)

Καθής/εναγόμενη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας/ενάγουσας

Η προσφεύγουσα/ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της EUROSTAT περί επιλογής της προσφοράς της προσφεύγουσας, που υποβλήθηκε κατόπιν ανοιχτής προσκλήσεως υποβολής προσφορών για «Τεχνολογίες των πληροφοριών στον τομέα της στατιστικής», Παρτίδα 2 «ανάπτυξη SDMX» και Παρτίδα 3 «υποστήριξη SDMX», ως δεύτερου αναδόχου στη διαδοχική σειρά (ΕΕ 2008/S 120-159017), η οποία κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα με δύο αυτοτελείς επιστολές της 17ης Οκτωβρίου 2008 και κάθε άλλη συναφή απόφαση της EUROSTAT, συμπεριλαμβανομένης της αποφάσεως συνάψεως της συμβάσεως με τον επιτυχόντα ανάδοχο·
- να υποχρεώσει την EUROSTAT να καταβάλει στην προσφεύγουσα ποσό ύψους 4 326 000 ευρώ προς αποκατάσταση των ζημιών που υπέστη στο πλαίσιο της επίμαχης διαδικασίας προσκλήσεως υποβολής προσφορών·
- να καταδικάσει την EUROSTAT στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, καθώς και στις λοιπές δαπάνες στις οποίες υποβλήθηκε στο πλαίσιο της ασκήσεως της υπό κρίση προσφυγής/αγωγής, ακόμη και σε περίπτωση απορρίψεώς της.

Λόγοι ακυρώσεως/Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή/αγωγή της, η προσφεύγουσα ζητεί την δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ ακύρωση των αποφάσεων της EUROSTAT περί επιλογής της προσφοράς της προσφεύγουσας, που υποβλήθηκε κατόπιν ανοιχτής προσκλήσεως υποβολής προσφορών για «Τεχνολογίες των πληροφοριών στον τομέα της στατιστικής», Παρτίδα 2 «ανάπτυξη SDMX» και Παρτίδα 3 «υποστήριξη SDMX», ως δεύτερου αναδόχου στη διαδοχική σειρά (ΕΕ 2008/S 120-159017), οι οποίες κοινοποιήθηκαν στην προσφεύγουσα με δύο αυτοτελείς επιστολές της 17ης Οκτωβρίου 2008 καθώς και την καταβολή αποζημιώσεως δυνάμει του άρθρου 235 ΕΚ.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η EUROSTAT διέπραξε διάφορα προφανή σφάλματα εκτιμήσεως, ενώ η αναθέτουσα αρχή παρέβη θεμελιώδεις κανόνες και προσέβαλε βασικές αρχές των συμβάσεων δημοσίων έργων. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η αξιολόγηση της προσφοράς της ήταν πλημμελής, ότι η EUROSTAT παρέλειψε να αιτιολογήσει τις αποφάσεις της και να απαντήσει στη λεπτομερή διοικητική προσφυγή και στις συναφείς παρατηρήσεις της προσφεύγουσας και ότι δεν γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα τα αποτελέσματα του εσωτερικού ελέγχου της.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει περαιτέρω ότι η μεταχείριση των υποψηφίων ήταν διακριτική, ότι δεν τηρήθηκαν τα κριτήρια αποκλεισμού όσον αφορά ένα από τα μέλη της επιτυχούσας κοινοπραξίας και ότι παραβιάστηκαν τα άρθρα 93, παράγραφος 1, και 94 του δημοσιονομικού κανονισμού. Επιπλέον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι αν το Δικαστήριο διαπιστώσει ότι η καθής παρέβη τον δημοσιονομικό κανονισμό και/ή προσέβαλε τις αρχές της διαφάνειας και της ίσης μεταχειρίσεως, δεδομένου ότι το Δικαστήριο θα αποφανθεί επί της προσφυγής/αγωγής —πιθανότατα— μετά την πλήρη εκτέλεση της συμβάσεως, η προσφεύγουσα ζητεί από την EUROSTAT χρηματική αποζημίωση ύψους 4 326 000 ευρώ, αντιστοιχούσα στα εκτιμώμενα μικτά κέρδη από τη διαδικασία συνάψεως δημοσίων συμβάσεων για την Παρτίδα 2 και την Παρτίδα 3, τα οποία θα είχε αποκομίσει αν της είχε ανατεθεί η σύμβαση.

**Προσφυγή που ασκήθηκε στις 6 Ιανουαρίου 2009 —
Dredging International και Ondernemingen Jan de Nul κατά
EMSA**

(Υπόθεση T-8/09)

(2009/C 82/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Dredging International NV ((Zwijndrecht, Βέλγιο) και Ondernemingen Jan de Nul NV (Hofstade-Aalst, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: R. Martens, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Ασφάλειας της Ναυσιπλοΐας (EMSA)

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του EMSA περί απορρίψεως της προσφοράς της Joint Venture Oil Combat (JVOC) που συστήθηκε από τις προσφεύγουσες και περί αναθέσεως στον επιτυχόντα υποψήφιο,
- να κρίνει άκυρη τη σύμβαση που υπεγράφη μεταξύ του EMSA και του αναδόχου του έργου που επιλέχθηκε κατόπιν της διαδικασίας αναθέσεως EMSA/NEG/3/2008,
- να επιδικάσει αποζημίωση για τη ζημία που υπέστη η JVOC λόγω της προσβαλλόμενης απόφασης, το ύψος της οποίας εκτιμάται προσωρινά σε 725 500 ευρώ, πλέον τόκων υπερημερίας από την ημερομηνία κατάθεσης της υπό κρίση προσφυγής,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων στα οποία υπεβλήθη η JVOC.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν, στην υπό κρίση υπόθεση, την ακύρωση της αποφάσεως του καθού με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά που υπέβαλαν στο πλαίσιο του διαγωνισμού EMSA/NEG/3/2008 (Μέρος 2: Βόρεια θάλασσα) για την προμήθεια υπηρεσιών σχετικά με την επέμβαση σκαφών υποστήριξης για την καταπολέμηση της ρύπανσης από τους υδρογονάνθρακες (1) και ανατέθηκε η σύμβαση στον επιτυχόντα υποψήφιο. Οι προσφεύγουσες ζητούν επίσης αποζημίωση για τις ζημιές που φέρεται να προκλήθηκαν από τη διαδικασία υποβολής προσφορών.

Οι προσφεύγουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους προς στήριξη των αιτημάτων τους.

Προβάλλουν, πρώτον, ότι ο καθού, αρνούμενος να παράσχει τις ζητηθείσες πληροφορίες σχετικά με τους λόγους απόρριψης της προσφοράς τους και τα χαρακτηριστικά και πλεονεκτήματα της επιλεγείσας προσφοράς, παρέβη το άρθρο 135, παράγραφος 2, του κανονισμού (2), το άρθρο 253 ΕΚ, καθώς και ουσιώδη τύπο της αιτιολογίας και του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν επίσης ότι, μέχρι την ανταλλαγή των σχετικών πληροφοριών με τις προσφεύγουσες, ο καθού δεν ανέστειλε την υπογραφή της σύμβασής με τον επιλεγέντα ανάδοχο του έργου και, κατά συνέπεια, παρέβη το άρθρο 105, παράγραφος 2, της δημοσιονομικού κανονισμού (3) και το άρθρο 158,

παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 2342/2002 (4) της Επιτροπής.

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν, δεύτερον, ότι ο καθού υπέπεσε σε πρόδηλες πλάνες εκτιμήσεως κατά την αξιολόγηση της προσφοράς που υπέβαλε ο επιλεγείς ανάδοχος του έργου και, κατά συνέπεια, παραβίασε τις αρχές της ίσης μεταχείρισης και της μη εισαγωγής διακρίσεων του άρθρου 89 του δημοσιονομικού κανονισμού.

Οι προσφεύγουσες προβάλλουν, τρίτον, ότι ο καθού υπέπεσε σε πολλά πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως με την απόφασή του περί απορρίψεως της προσφοράς τους λόγω μη συμμόρφωσης με το άρθρο 12, παράγραφος 2, των προδιαγραφών του διαγωνισμού, χωρίς να εξετάσει τα προβληθέντα από αυτές επιχειρήματα. Ως εκ τούτου, ο καθού παραβίασε, κατά τη γνώμη τους, τις αρχές της αναλογικότητας, της ίσης μεταχείρισης και της μη εισαγωγής διακρίσεων, κατά παράβαση του άρθρου 89, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού.

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν, τέταρτον, ότι το ανώτατο όριο του προϋπολογισμού που απορρέει από την ερμηνεία που έδωσε ο καθού στο άρθρο 12, παράγραφος 2, των προδιαγραφών του διαγωνισμού, είναι προδήλως παράλογη και καθιστά αδύνατη την υποβολή οποιασδήποτε επιβεβαιωτικής προσφοράς.

(1) ΕΕ 2008/S 48-065631.

(2) Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Ασφάλειας της Ναυσιπλοΐας, της 9ης Δεκεμβρίου 2003, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του δημοσιονομικού κανονισμού, της 9ης Δεκεμβρίου 2003, που εφαρμόζεται στον προϋπολογισμό του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Ασφάλειας της Ναυσιπλοΐας που εγκρίθηκε από το Διοικητικό Συμβούλιο στις 3 Ιουλίου 2003.

(3) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25 Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1).

(4) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002 για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του Δημοσιονομικού Κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 357, σ. 1).

**Προσφυγή/αγωγή της 9ης Ιανουαρίου 2009 — Ευρωπαϊκή
Δυναμική κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-17/09)

(2009/C 82/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα/ενάγουσα: Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Ν. Κορογιαννάκης, δικηγόρος)

Καθής/εναγόμενη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας/ενάγουσας

Η προσφεύγουσα/ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής περί απορρίψεως της προσφοράς που υπέβαλε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της διαδικασίας ανοιχτής προσκλήσεως υποβολής προσφορών VT/2008/019 — EMPL EESSI, για «Υπηρεσίες πληροφορικής και προϊόντα στο πλαίσιο του σχεδίου EESSI (ηλεκτρονική ανταλλαγή πληροφοριών κοινωνικής ασφάλισης)»⁽¹⁾, η οποία κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα με επιστολή της 30ής Οκτωβρίου 2008 και κάθε άλλη συναφή απόφαση, συμπεριλαμβανομένης της αποφάσεως συνάψεως της συμβάσεως με τον επιτυχόντα ανάδοχο·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στην προσφεύγουσα ποσό ύψους 883 703,5 ευρώ προς αποκατάσταση των ζημιών που υπέστη στο πλαίσιο της επίμαχης διαδικασίας προσκλήσεως υποβολής προσφορών·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, καθώς και στις λοιπές δαπάνες στις οποίες υποβλήθηκε στο πλαίσιο της ασκήσεως της υπό κρίση προσφυγής/αγωγής, ακόμη και σε περίπτωση απορρίψεώς της.

Λόγοι ακυρώσεως/Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στην υπόθεση αυτή η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της καθής περί απορρίψεως της προσφοράς που υπέβαλε στο πλαίσιο της διαδικασίας ανοιχτής προσκλήσεως υποβολής προσφορών VT/2008/019 — EMPL CAD A/17543, για υπηρεσίες πληροφορικής και προϊόντα στο πλαίσιο του σχεδίου EESSI (ηλεκτρονική ανταλλαγή πληροφοριών κοινωνικής ασφάλισης) και συνάψεως της συμβάσεως με τον επιτυχόντα ανάδοχο. Η προσφεύγουσα ζητεί επίσης αποζημίωση για την αποκατάσταση των ζημιών που υποστηρίζει ότι υπέστη στο πλαίσιο της διαδικασίας προσκλήσεως υποβολής προσφορών.

Προς στήριξη της προσφυγής/αγωγής της, η προσφεύγουσα επικαλείται τέσσερις λόγους.

Πρώτον, ισχυρίζεται ότι ο επιτυχών προσφέρων έτυχε προνομαχικής μεταχειρίσεως από την Επιτροπή στο πλαίσιο πολλών άλλων συμβάσεων και ότι ευνοήθηκε στην περίπτωση της υπό κρίση προσκλήσεως υποβολής προσφορών. Περαιτέρω η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι έτυχε συστηματικών διακρίσεων από την καθής στο πλαίσιο αυτό.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν τήρησε τους κανόνες που αφορούν τα κριτήρια αποκλεισμού της προκήρυξης του διαγωνισμού και, ως εκ τούτου, παρέβη τα άρθρα 93 και 94 του δημοσιονομικού κανονισμού⁽²⁾ και τα άρθρα 133α και 134 των κανόνων εφαρμογής του καθώς και το άρθρο 45 της οδηγίας 2004/18/EK⁽³⁾.

Τρίτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η καθής διέπραξε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως ως προς την αξιολόγηση της προσφοράς της προσφεύγουσας από την Επιτροπή Αξιολογήσεως.

Τέταρτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η καθής στήριξε την εκ μέρους της αξιολόγηση της προσφοράς της προσφεύγουσας σε γενικές και αυθαίρετες εκτιμήσεις, παρέλειψε να αιτιολογήσει την απόφασή της και στο πλαίσιο αυτό διέπραξε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ 2008/S 111-148231.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1).

⁽³⁾ Οδηγία 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών συναψης δημοσίων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114).

Προσφυγή της 19ης Ιανουαρίου 2009 — Stella Kunststofftechnik κατά ΓΕΕΑ — Stella Pack (Stella)

(Υπόθεση T-27/09)

(2009/C 82/50)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Stella Kunststofftechnik GmbH (Eltville, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Beckensträter, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών: Stella Pack Sp. z o. o. (Lubartow, Πολωνία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 13ης Νοεμβρίου 2008, που κοινοποιήθηκε στις 19 Νοεμβρίου 2008, και να διαπιστώσει ότι η αίτηση έκπτωσης της 22ας Δεκεμβρίου 2006 έπρεπε να απορριφθεί ως απαράδεκτη,
- επικουρικώς, αφού ακυρώσει την απόφαση της 13ης Νοεμβρίου 2008 και την απόφαση του τμήματος ακυρώσεως της 27ης Φεβρουαρίου 2008, να αναστείλει την εκτέλεση της απόφασης επί της αίτησης έκπτωσης της 22ας Δεκεμβρίου 2006 μέχρις ότου ολοκληρωθεί με οριστική απόφαση η διαδικασία επί της ανακοπής αριθ. Β 863 177,
- να καταδικάσει την προσθέτως παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα, στα οποία περιλαμβάνονται και τα έξοδα της αρχικής διαδικασίας και τα έξοδα του καθού.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα ως προς το οποίο ζητείται η έκπτωση του δικαιούχου: Το λεκτικό σήμα «Stella» για προϊόντα των κλάσεων 6, 8, 16, 20 και 21 (κοινοτικό σήμα αριθ. 15 479)

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Αιτούσα την κήρυξη της έκπτωσης: Η εταιρία Stella Pack Sp. z o. o.

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Κήρυξη της έκπτωσης από το εν λόγω κοινοτικό σήμα για ορισμένα προϊόντα των κλάσεων 6, 8, 16 και 20

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής της προσφεύγουσας

Λόγοι ακυρώσεως: Κατά τη διαδικασία κήρυξης της έκπτωσης δεν ελήφθησαν υπόψη ορισμένες προϋποθέσεις του παραδεκτού που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾ και στον κανονισμό (ΕΚ) 2868/95 ⁽²⁾ και έπρεπε να ληφθούν υπόψη αυτεπαγγέλτως.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1995, L 303, σ. 1).

Προσφυγή της 21ης Ιανουαρίου 2009 — Park κατά ΓΕΕΑ — Bae (PINE TREE)

(Υπόθεση T-28/09)

(2009/C 82/51)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Mo-Hwa Park (Hillscheid, Γερμανία) (εκπρόσωπος: P. Lee, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Chong-Yun Bae (Βερολίνο, Γερμανία)

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 13.11.2008, στην υπόθεση R 1882/2007-4, και

— να καταδικάσει τον προσθέτως παρεμβαίνοντα στα δικαστικά έξοδα, στα οποία περιλαμβάνονται και τα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα ως προς το οποίο ζητείται η έκπτωση του δικαιούχου: Το εικονιστικό σήμα «PINE TREE» για προϊόντα της κλάσης 28 (κοινοτικό σήμα αριθ. 318 857)

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Chong-Yun Bae

Αιτών την κήρυξη της έκπτωσης: Ο προσφεύγων

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Αναγνώριση της έκπτωσης από το εν λόγω κοινοτικό σήμα

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης και απόρριψη της αίτησης κήρυξης της έκπτωσης από το εν λόγω σήμα

Λόγοι ακυρώσεως: Απαράδεκτο της προσφυγής και μη χρησιμοποίηση του εν λόγω κοινοτικού σήματος κατά τρόπο ώστε να διατηρείται το δικαίωμα επ' αυτού, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από τα άρθρα 15 και 50, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 21ης Ιανουαρίου 2009 — Engelhorn κατά ΓΕΕΑ — The Outdoor Group (peerstorm)

(Υπόθεση T-30/09)

(2009/C 82/52)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Engelhorn KGaA (Mannheim, Γερμανία) (εκπρόσωπος: W. Göpfert, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: The Outdoor Group Limited (Northampton, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 28ης Οκτωβρίου 2008 στην υπόθεση R-167/2008-5 και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «peerstorm» για προϊόντα και υπηρεσίες της κλάσεως 25 (αίτηση καταχώρισεως αριθ. 4 115 382)

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: The Outdoor Group Limited

Αντιπαχθέν σήμα ή σημείο: Το λεκτικό σήμα «PETER STORM» για προϊόντα της κλάσεως 25 (Gemeinschaftsmarke αριθ. 833 566), καθώς και το βρετανικό σήμα «PETER STORM» για προϊόντα της κλάσεως 18

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών και απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾, καθόσον δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων, καθώς και του κανόνα 22 του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 ⁽²⁾, καθόσον δεν αποδείχθηκε επαρκώς η ουσιαστική χρήση του αντιπαθθέντος σήματος.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

(2) Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1995, L 303, σ. 1).

Προσφυγή που ασκήθηκε στις 26 Ιανουαρίου 2009 — Πορτογαλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-33/09)

(2009/C 82/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes και J. A. de Oliveira)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

— Κυρίως, να ακυρώσει την απόφαση C(2008) 7419, της 25ης Νοεμβρίου 2008, με την οποία η Επιτροπή απαίτησε από την Πορτογαλική Δημοκρατία να καταβάλει τη χρηματική ποινή που της επέβαλε η απόφαση του Δικαστηρίου, στην υπόθεση C-70/06, αρχομένη από τις 10 Ιανουαρίου 2008.

— Επικουρικώς, να ακυρώσει την εν λόγω απόφαση κατά το μέρος που τα αποτελέσματά της εκτείνονται πέραν της 29ης Ιανουαρίου 2008.

— Να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο σύνολο των δικαστικών εξόδων ή, σε περίπτωση κατά την οποία το Δικαστήριο περιοριζόταν στο να μειώσει το ύψος της χρηματικής ποινής, να υποχρεώσει κάθε διάδικο να φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατά το άρθρο 230 ΕΚ, λόγω παραβάσεως της Συνθήκης ΕΚ ή κανόνων δικαίου εκδοθέντων για την εφαρμογή της Συνθήκης από την Επιτροπή.

Πράγματι, η Επιτροπή, απαιτώντας από την προσφεύγουσα να καταβάλει την ημερήσια χρηματική ποινή που της είχε επιβάλει το Δικαστήριο στην υπόθεση C-70/06, για την χρονική περίοδο μεταξύ 10 Ιανουαρίου και 17 Ιουλίου 2008, όταν η προσφεύγουσα είχε ήδη συμμορφωθεί πλήρως προς την οδηγία 89/665 ⁽¹⁾, παρέβη τη Συνθήκη ΕΚ ή κανόνες δικαίου εκδοθέντες προς εφαρμογή αυτής.

Όταν το Δικαστήριο εξέδωσε την απόφασή του της 10ης Ιανουαρίου 2008, στην υπόθεση C-70/06, με την οποία υποχρεώνει την

προσφεύγουσα να καταβάλει χρηματική ποινή ανά ημέρα καθυστέρησης στη λήψη των αναγκαίων μέτρων για τη συμμόρφωση με την απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Οκτωβρίου 2004, C-275/03, Επιτροπή κατά Πορτογαλίας, από της δημοσίευσής της παρούσας απόφασης μέχρις εκτελέσεως της εν λόγω αποφάσεως, μέτρων που συνίσταντο στην ανάκληση του νομοδιατάγματος 48051, της 21ης Νοεμβρίου 1967, το οποίο εξαρτά την ικανοποίηση των ζημιωθέντων λόγω παραβάσεως του κοινοτικού δικαίου περί συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων ή των εκδοθέντων προς εφαρμογή του εθνικών διατάξεων από την απόδειξη της συνδρομής αμελείας ή δόλου, η Πορτογαλική Δημοκρατία είχε ήδη κυρώσει το νόμο 67/2007, με τον οποίο ανακαλεί το προαναφερθέν νομοδιάταγμα και θεσπίζει νέο καθεστώς εξωσυμβατικής αστικής ευθύνης του Δημοσίου και των λοιπών δημοσίων φορέων, και τον είχε δημοσιεύσει στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, σειρά 1η, τεύχος 251, στις 31 Δεκεμβρίου 2007. Ο νόμος αυτός ετέθη σε ισχύ 30 ημέρες από τη δημοσίευσή του, ήτοι στις 30 Ιανουαρίου 2008.

Στις 4 Ιανουαρίου 2008, η προσφεύγουσα ενημέρωσε περί αυτού το Δικαστήριο και ζήτησε να συναφθεί αντίγραφο του εν λόγω νόμου στη δικογραφία της υποθέσεως C-70/06. Λόγω όμως του προχωρημένου σταδίου της δίκης, το Δικαστήριο δεν μπόρεσε να λάβει υπόψη του το γεγονός αυτό και εξέδωσε την απόφασή του, στις 10 Ιανουαρίου 2008.

Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι το αίτημα πληρωμής χρηματικής ποινής μπορεί να καταλάβει μόνο την περίοδο μέχρι τις 9 Ιανουαρίου 2008 ή, στην χειρότερη περίπτωση, επειδή ο χρόνος ενάρξεως ισχύος του νόμου 67/2007 δεν συμπίπτει με τον χρόνο δημοσίευσής του, μέχρι τις 29 Ιανουαρίου 2008. Επομένως, το αίτημα της Επιτροπής είναι όλως αβάσιμο κατά το μέτρο που αφορά τον μετά την ημερομηνία αυτή χρόνο.

(1) Οδηγία 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων (ΕΕ 1989, L 395, σ. 33).

Προσφυγή της 23ης Ιανουαρίου 2009 — dm-drogerie markt κατά ΓΕΕΑ — Distribuciones Mylar (dm)

(Υπόθεση T-36/09)

(2009/C 82/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: dm-drogerie markt GmbH + Co. KG (Καρλσρούη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: O. Bludovsky και C. Mellein, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Distribuciones Mylar, S.A. (Gelves, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 30ής Οκτωβρίου 2008, στην υπόθεση R 228/2008-1 και, μεταρρυθμίζοντάς την, να απορρίψει την ανακοπή στο σύνολό της·
- επικουρικός, να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 30ής Οκτωβρίου 2008, στην υπόθεση R 228/2008-1 και να αναπέμψει την υπόθεση στο ΓΕΕΑ·
- επικουρικός, να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 30ής Οκτωβρίου 2008, στην υπόθεση R 228/2008-1 και
- να καταδικάσει την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «dm», για προϊόντα των κλάσεων 1, 3-6, 8-11, 14, 16, 18, 20-22, 24-32, 34 και υπηρεσίες της κλάσεως 40

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το καταχωρισμένο στην Ισπανία υπ' αριθ. 2 561 742 εικονιστικό σήμα «DM» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9 και 39

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται μερικώς την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση των άρθρων 57 και 59 του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών έσφαλε κρίνοντας ότι η επιστολή του καθού, της 8ης Ιουνίου 2007, δεν ανέστειλε την προθεσμία ασκήσεως προσφυγής· παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών έκρινε εσφαλμένα ότι υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των οικείων σημάτων λόγω της ομοιότητας των καλυπτόμενων προϊόντων· παράβαση του κανόνα 17, παράγραφοι 2 και 4, του κανονισμού 2868/95 (!) της Επιτροπής, καθόσον το τμήμα προσφυγών δεν διαπίστωσε ότι η αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών δεν παρέθεσε τα ουσιώδη στοιχεία της ανακοπής.

(!) Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1995, L 303, σ. 1).

Προσφυγή της 26ης Ιανουαρίου 2009 — Advance Magazine Publishers κατά ΓΕΕΑ — Selecciones Americanas (VOGUE CAFÉ)

(Υπόθεση T-40/09)

(2009/C 82/55)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Advance Magazine Publishers (Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: T. Alkin, barrister)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Selecciones Americanas, SA [Sitges (Βαρκελώνη), Ισπανία]

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 19ης Νοεμβρίου 2008 στην υπόθεση R 280/2008-4 καθόσον αφορά την ανακοπή βάσει των καταχωρίσεων των σημάτων υπ' αριθ. 255 186 και 2 529 728 στην Ισπανία·
- να μεταρρυθμίσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 19ης Νοεμβρίου 2008 στην υπόθεση R 280/2008-4 ούτως ώστε να ανασταλεί η εξέταση της ανακοπής εν αναμονή εκδόσεως αποφάσεως επί της διαδικασίας ανακοπής σχετικά με την αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 3 064 219· και
- να καταδικάσει την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «VOGUE CAFÉ» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 21, 25 και 43

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το καταχωρισμένο στην Ισπανία υπ' αριθ. 255 186 εικονιστικό σήμα «Vogue Juan Fort, S.A. — Badalona» για προϊόντα της κλάσεως 25· το καταχωρισμένο στην Ισπανία υπ' αριθ. 2 529 728 εικονιστικό σήμα «VOGUE studio» για προϊόντα της κλάσεως 25· αίτηση για καταχώριση κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 3 064 219 για το εικονιστικό σήμα «VOGUE» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 25, 35 και 39.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Αποδοχή της ανακοπής για τα προϊόντα της κλάσεως 25

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 43, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1), και/ή του κανόνα 22, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95⁽¹⁾, καθόσον το τμήμα προσφυγών κακώς έκρινε ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε ενώπιόν του ο αντίδικος αποδείκνυαν τη χρήση του καταχωρισμένου στην Ισπανία σήματος υπ' αριθ. 255 186· παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, καθόσον το τμήμα προσφυγών κακώς έκρινε ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του κοινοτικού σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και του καταχωρισμένου στην Ισπανία σήματος υπ' αριθ. 2 529 728· παράβαση του κανόνα 20, παράγραφος 7, του κανονισμού 2868/95, καθόσον το τμήμα προσφυγών δεν αιτιολόγησε προσηκόντως την άρνησή του να αναστείλει τη διαδικασία ανακοπής μέχρι την έκδοση οριστικής αποφάσεως στο πλαίσιο της διαδικασίας σχετικά με την αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 3 064 219.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1995, L 303, σ. 1).

Προσφυγή της 27ης Ιανουαρίου 2009 — Hipp & Co κατά ΓΕΕΑ — Nestlé (Bebio)

(Υπόθεση T-41/09)

(2009/C 82/56)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hipp & Co (Sachseln, Ελβετία) (εκπρόσωποι: A. Bogrnár και M. Kinkeldey, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Société des Produits Nestlé, SA (Vevey, Ελβετία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 25ης Νοεμβρίου 2008 στην υπόθεση R 1790/2007-2· και
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «Bebio», για προϊόντα των κλάσεων 5, 29, 30 και 32

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιπαχθέν σήμα ή σημείο: Το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 187 436 διεθνές λεκτικό σήμα «BEBA» για προϊόντα των κλάσεων 5, 29 και 30· το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 3 043 387 κοινοτικό λεκτικό σήμα «BEBA» για προϊόντα των κλάσεων 5, 29 και 30

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Μερική αποδοχή της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου καθόσον το τμήμα προσφυγών εκτίμησε εσφαλμένως ότι υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαταχθέντων σημάτων.

Αγωγή της 9ης Φεβρουαρίου 2009 — Επιτροπή κατά Antiche Terre

(Υπόθεση T-51/09)

(2009/C 82/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Dal Ferro, δικηγόρος, και V. Joris)

Εναγομένη: Antiche Terre scrl Società Agricola Cooperativa (Arezzo, Ιταλία)

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να υποχρεώσει την εναγομένη να επιστρέψει το βασικό ποσό που ανέρχεται σε 479 332,40 ευρώ, πλέον τόκων υπολογιζόμενων με το επιτόκιο που προβλέπεται από το άρθρο 5.4.3. των γενικών όρων της συμβάσεως (επιτόκιο της ΕΚΤ + 2 %) από την ημερομηνία λήψεως των ποσών (ήτοι από τις 4 Δεκεμβρίου 1997 για το ποσό των 461 979,00 ευρώ και από τις 18 Δεκεμβρίου 1997 για το ποσό των 17 353,40 ευρώ) και μέχρι την 1η Απριλίου 2003, καθώς και πλέον τόκων υπολογιζόμενων με το ίδιο επιτόκιο από τις 4 Ιανουαρίου 2004 μέχρι πραγματικής εξοφλήσεως, αφού αφαιρεθεί το ποσό των 461 979 ευρώ του οποίου ζητήθηκε η καταβολή στις 25 Ιανουαρίου 2005·

— επικουρικός, να υποχρεώσει την εναγομένη να επιστρέψει το βασικό ποσό που ανέρχεται σε 479 332,40 ευρώ, πλέον τόκων υπολογιζομένων με το ισχύον στην Ιταλία νόμιμο επιτόκιο από τις 4 Ιανουαρίου 2004 μέχρι πραγματικής εξοφλήσεως, αφού αφαιρεθεί το ποσό των 461 979 ευρώ του οποίου ζητήθηκε η καταβολή στις 25 Ιανουαρίου 2005·

— εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Antiche Terre Società Agricola Cooperativa στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση αγωγή, η οποία ασκήθηκε δυνάμει του άρθρου 238 ΕΚ, η Επιτροπή ζητεί την επιστροφή των ποσών που καταβλήθηκαν ως προκαταβολή στην Antiche Terre scarl Società Agricola Cooperativa a responsabilità limitata (στο εξής: Antiche Terre ή εναγομένη), στο πλαίσιο του προγράμματος THERMIE, για την κατασκευή μονάδας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας (10 MWe) μέσω μιας καινοτόμου διαδικασίας καύσεως βιομάζας. Η σύμβαση αναφοράς (αριθ. ΒΜ/188/96) συνήφθη μεταξύ, αφενός, της ενάγουσας και, αφετέρου, της εναγομένης, υπό την ιδιότητα της συντονίστριας, και δύο άλλων εταιριών, εκ των οποίων η μεν πρώτη έχει έδρα στη Φινλανδία, η δε δεύτερη έχει έδρα στην Ισπανία.

Η Antiche Terre είναι υπαίτια για μια σειρά σημαντικών καθυστερήσεων ως προς την έναρξη των δραστηριοτήτων της: η εν λόγω εταιρία ζήτησε και έλαβε διάφορες παρατάσεις των προθεσμιών εκτελέσεως των έργων. Επιπλέον, η εναγομένη πρότεινε μια ουσιώδη τροποποίηση του σχεδίου κατασκευής της μονάδας, πράγμα που θα είχε ως συνέπεια την εγκατάλειψη της καινοτόμου διαδικασίας καύσεως βιομάζας και την παραγωγή ενέργειας σε αισθητά μικρότερες ποσότητες απ' ό,τι είχε υπολογισθεί εκ των προτέρων.

Η Επιτροπή δεν μπορούσε να επιτρέψει μια τόσο δραστική τροποποίηση του σχεδίου, που δεν θα είχε καμία πιθανότητα χρηματοδότησεως στο πλαίσιο του προγράμματος THERMIE.

Κατά συνέπεια, εφόσον διαπιστώθηκε ότι η εναγομένη δεν επρόκειτο να ολοκληρώσει την κατασκευή της μονάδας σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από το αρχικώς υποβληθέν σχέδιο, η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να καταγγείλει τη σύμβαση ΒΜ/188/96, διευκρινίζοντας εξάλλου ότι η παράλειψη εκτελέσεως του αρχικού σχεδίου θα είχε ως συνέπεια την ανάκτηση, εν όλω ή εν μέρει, της προκαταβολής που χορηγήθηκε στην εναγομένη.

Επομένως, η Επιτροπή ζήτησε επανειλημμένως από την Antiche Terre την επιστροφή των ποσών τα οποία καταβλήθηκαν ως προκαταβολή και τα οποία ανέρχονται σε 479 332,40 ευρώ, αλλά τα αιτήματά της απέβησαν άκαρπα. Έπειτα από την κατάρπωση της εγγυήσεως και έπειτα από μεταγενέστερα αιτήματα περί επιστροφής του υπολοίπου, η Επιτροπή άσκησε, ως εκ τούτου, την υπό κρίση αγωγή ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Προσφυγή της 11ης Φεβρουαρίου 2009 — Nycomed Danmark κατά ΕΜΕΑ

(Υπόθεση T-52/09)

(2009/C 82/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nycomed Danmark ApS (Roskilde, Δανία)
(εκπρόσωποι: C. Schoonderbeek, H. Speyart van Woerden)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,
- να καταδικάσει τον καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί, δυνάμει των άρθρων 230 ΕΚ και 73α του κανονισμού (ΕΚ) 726/2004⁽¹⁾, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) 1901/2006⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, την ακύρωση της αποφάσεως «ΕΜΕΑ-000194-IP101-07» της 28ης Νοεμβρίου 2008 του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (ΕΜΕΑ), περί απορρίψεως της αιτήσεώς της για χορήγηση παρεκκλίσεως σχετικά με συγκεκριμένο προϊόν κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1901/2006.

Η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση χορηγήσεως παρεκκλίσεως για σκιαγραφική ουσία υπερχορδιογραφήματος η οποία επρόκειτο να διατεθεί στην αγορά με την εμπορική ονομασία Imagify και χρησιμοποιείται για τη διάγνωση της στεφανιαίας νόσου. Με την προσβαλλόμενη απόφαση, ο ΕΜΕΑ αρνήθηκε τη χορήγηση της παρεκκλίσεως, με το αιτιολογικό ότι το φαρμακευτικό προϊόν δεν χρησιμοποιείται για στεφανιαία νόσο, αλλά για προβλήματα αιματώσεως του μυοκαρδίου, τα οποία εμφανίζονται και σε παιδιά.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη, διότι στηρίζεται εσφαλμένα ερμηνεία και εφαρμογή της έννοιας «ασθένεια ή πάθηση για την οποία προορίζεται το [...] φάρμακο» του άρθρου 11, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1901/2006, καθώς, αφενός, δεν ελήφθη υπόψη η θεραπευτική ένδειξη που αναγράφεται στη συγχρόνως υποβληθείσα αίτηση χορηγήσεως άδειας κυκλοφορίας στην κοινοτική αγορά και, αφετέρου, τα προβλήματα αιματώσεως του μυοκαρδίου δεν αποτελούν ασθένεια ή πάθηση, αλλά συμπτώματα διαφόρων ασθενειών.

Η προσφεύγουσα προβάλλει, ακόμη, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη, διότι ο ΕΜΕΑ καταχράστηκε την εξουσία που του απονέμουν τα άρθρα 11, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 25 του κανονισμού (ΕΚ) 1901/2006, προς επίτευξη σκοπού μη προβλεπόμενου από τις διατάξεις αυτές και, συγκεκριμένα, της εκπονήσεως προγράμματος παιδιατρικής έρευνας για ενδείξεις που δεν καλύπτονται από τη συγχρόνως υποβληθείσα αίτηση χορηγήσεως άδειας κυκλοφορίας.

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) 726 /2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών χορήγησης άδειας και εποπτείας όσον αφορά τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη και για κτηνιατρική χρήση και για τη σύσταση Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (ΕΕ 2004, L 378, σ. 1).
- (²) Κανονισμός 1901/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τα παιδιατρικά φάρμακα και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1768/92, της οδηγίας 2001/20/ΕΚ, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 726/2004 (ΕΕ 2006, L 378, σ. 1).

Προσφυγή της 11ης Φεβρουαρίου 2009 — Schemaventotto SpA. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση T-58/09)

(2009/C 82/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Schemaventotto SpA (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. Siragusa, G. Scassellati Sforzolini, G. C. Rizza, M. Piergiovanni, avvocati)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση ή τις αποφάσεις που περιέχονται στην επιστολή της 13ης Αυγούστου 2008, αριθ. πρωτ. C(2008) 4494, που απεστάλη από την Επιτροπή Kroes, εξ ονόματος και για λογαριασμό της Επιτροπής, στις ιταλικές αρχές και η οποία αφορά διαδικασία βάσει του άρθρου 21 του κανονισμού 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (υπόθεση COMP/M.4388 — Abertis/Autostrade).
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως που περιέχεται στην επιστολή της Επιτρόπου Kroes της 13ης Αυγούστου 2008, με την οποία, κατά την προσφεύγουσα, η καθής γνωστοποίησε στις ιταλικές αρχές τη βούλησή της να μη δώσει συνέχεια στην υπόθεση COMP/M.4388 — Abertis/Autostrade βάσει του

κανονισμού 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (στο εξής: κανονισμός). Συγκεκριμένα, η Επιτροπή εγκρίνει τα κανονιστικά μέτρα που αφορούν τις διαδικασίες εγκρίσεως για τη «μεταφορά» των αδειών εκμεταλλεύσεως αυτοκινητοδρόμων (Οδηγία του 2007 και Διάταγμα του 2008). Ωστόσο, στην προαναφερθείσα επιστολή, η καθής εμμένει στη θέση της ως προς το συμβατό του ιταλικού κανονιστικού πλαισίου περί της διαδικασίας εγκρίσεως της μεταφοράς των αδειών εκμεταλλεύσεως αυτοκινητοδρόμων προς τους σχετικούς κανόνες της εσωτερικής αγοράς.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα προβάλλει την παράβαση του άρθρου 21 του κανονισμού περί των συγκεντρώσεων, ισχυριζόμενη τα ακόλουθα:

— Η Επιτροπή δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να αναφερθεί σε τροποποιήσεις του σχετικού κανονιστικού πλαισίου που πραγματοποιήθηκαν μετά τις 31 Ιανουαρίου 2007, ημερομηνία της προκαταρκτικής εκτιμήσεως. Δεδομένου ότι οι εξουσίες εκτιμήσεως της Επιτροπής βάσει του άρθρου 21, παράγραφος 4, του κανονισμού συνδέονται στενά με το πλαίσιο της εκτιμήσεως μιας συγκεκριμένης συγκεντρώσεως κοινοτικών διαστάσεων, την οποία αφορούν τα επίμαχα εθνικά μέτρα, οι επακόλουθες κανονιστικές τροποποιήσεις δεν μπορούσαν να έχουν συνέπειες για την προηγούμενη συμπεριφορά των ιταλικών αρχών, που είχαν ως αποτέλεσμα την εκ μέρους των μερών εγκατάλειψη της πράξεως συγκεντρώσεως τον Δεκέμβριο του 2006, ήτοι τρεις μήνες μετά την έγκριση της συγκεντρώσεως βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού.

— Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της υπερβάσεως/καταχρήσεως εξουσίας εκ μέρους της Επιτροπής, που συνίσταται στο ότι επελέγη ακατάλληλη νομική βάση όσον αφορά το περιεχόμενο της Αποφάσεως, η οποία ρητώς αναφέρει ότι «δεν θα δοθεί συνέχεια» όσον αφορά τα επίμαχα ιταλικά μέτρα. Υποστηρίζεται συναφώς ότι η Επιτροπή, αποφασίζοντας ότι οι τροποποιήσεις του κανονιστικού πλαισίου που επήλθαν εντωμεταξύ θα εξασφαλίσουν ότι οι ανησυχίες που εκφράστηκαν στην προκαταρκτική εκτίμησή της της 31ης Ιανουαρίου 2007 δεν θα επαναληφθούν στο μέλλον, εξέδωσε βάσει του άρθρου 21 του κανονισμού ένα είδος αποφάσεως το οποίο δεν προβλέπει η διάταξη αυτή. Η Επιτροπή χρησιμοποίησε στην πραγματικότητα τις εξουσίες που παρέχει το εν λόγω άρθρο 21 για να κηρύξει συμβατά προς το κοινοτικό δίκαιο μέτρα γενικής ισχύος ληφθέντα από κράτος μέλος, παραβλέποντας τελείως τη συγκεκριμένη συγκέντρωση για την παρεμπόδιση της οποίας η Ιταλία έλαβε τα επίμαχα μέτρα.

— Θεωρώντας ότι το ιταλικό κανονιστικό πλαίσιο, όπως τροποποιήθηκε, κατέστη συμβατό προς το κοινοτικό δίκαιο, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη την επακόλουθη αβεβαιότητα που προκλήθηκε στην ιταλική έννομη τάξη από τα προαναφερθέντα εθνικά μέτρα, τα οποία βεβαίως δεν συνέτειναν στην εγκαθίδρυση ενός ευνοϊκού περιβάλλοντος για ενδεχόμενες μελλοντικές συγκεντρώσεις αφορώσες την αγορά των αδειών εκμεταλλεύσεως αυτοκινητοδρόμων στην Ιταλία. Περαιτέρω, οι κανονιστικές ρυθμίσεις που θεσπίστηκαν από την ιταλική διοίκηση το 2007 και το 2008 έπρεπε εν πάση περιπτώσει να θεωρηθούν αντίθετες προς το άρθρο 21, στον βαθμό που το άρθρο αυτό επιβάλλει, όσον αφορά τη «μεταφορά» μιας άδειας εκμεταλλεύσεως αυτοκινητοδρόμων, πιο ευρείες υποχρεώσεις από αυτές τις οποίες άλλως θα υπείχαν τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 6ης Φεβρουαρίου 2009 —
Air One κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-344/02) ⁽¹⁾

(2009/C 82/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 31 της 8.2.2003.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 29ης Ιανουαρίου 2009 —
EMSA κατά Πορτογαλίας

(Υπόθεση T-4/08) ⁽¹⁾

(2009/C 82/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 183 της 19.7.2008.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 17ης Φεβρουαρίου 2009 — Liotti κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-38/08) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αξιολόγηση — Έκθεση αξιολόγησης της σταδιοδρομίας — Έτος αξιολόγησης 2006 — Κανόνες αξιολόγησης εφαρμοζόμενοι από τους βαθμολογητές)

(2009/C 82/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Amerigo Liotti (Senningerberg, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: F. Frabetti, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Eggers και K. Herrmann)

Αντικείμενο

Ακύρωση της έκθεσης εξέλιξης της σταδιοδρομίας του προσφεύγοντος για το έτος 2006.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την έκθεση εξέλιξης της σταδιοδρομίας του A. Liotti για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου έως 31 Δεκεμβρίου 2006.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 158 της 21.6.2008, σ. 26.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 17ης Φεβρουαρίου 2009 Stols κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση F-51/08) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2007 — Συγκριτική εξέταση των προσόντων — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)

(2009/C 82/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Willem Stols (Halsteren, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: S. Rodrigues και C. Bernard-Glanz, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bauer και Balta)

Αντικείμενο

Ακύρωση της απόφασης της ΑΔΑ να μην περιλάβει το όνομα του προσφεύγοντος στον κατάλογο των προαχθέντων στον βαθμό AST 11 για το έτος 2007.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τις αποφάσεις της 16ης Ιουλίου 2007 και της 5ης Φεβρουαρίου 2008, με τις οποίες το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν περιέλαβε τον W. Stols στον πίνακα προαχθέντων στον βαθμό AST 11 για το έτος 2007.
- 2) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 183 της 19.7.2008, σ. 34.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 3ης Φεβρουαρίου 2009 — Carvalhal Garcia κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση F-40/08) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Πρώην υπάλληλοι — Αποδοχές — Σχολικό επίδομα — Άρνηση χορήγησης — Εκπρόθεσμη άσκηση προσφυγής — Προσφυγή προδήλως απαράδεκτη)

(2009/C 82/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Carvalhal Garcia (Sines, Πορτογαλία) (εκπρόσωπος: Antas da Cunha, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bauer και J. Monteiro)

Αντικείμενο

Ακύρωση της απόφασης του Συμβουλίου βάσει της οποίας έπαυσε η καταβολή του σχολικού επιδόματος όσον αφορά την κόρη της προσφεύγουσας.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Η Carvalhal Garcia φέρει το σύνολο των δικαστικών εξόδων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 183 της 19.7.2008, σ. 33.

Προσφυγή της 6ης Φεβρουαρίου 2009 — Vicente Carbajosa κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-9/09)

(2009/C 82/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Isabel Vicente Carbajosa (Βρυξέλλες, Βέλγιο) κ.λπ. (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα ακυρώσεως της απόφασης περί εγκρίσεως και δημοσίευσής της προκηρύξεως των διαγωνισμών EPSO/AD/116/08 και EPSO/AD/117/08 και των αποφάσεων που αφορούν τη διόρθωση των δοκιμασιών προεπιλογής και των γραπτών δοκιμασιών, καθώς και τη βαθμολόγηση των προφορικών δοκιμασιών.

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις της Επιτροπής περί καθορισμού και δημοσίευσής των όρων συμμετοχής και διεξαγωγής των δοκιμασιών των διαγωνισμών EPSO/AD/116/08 και EPSO/AD/117/08·
- να ακυρώσει τις αποφάσεις των εξεταστικών επιτροπών των διαγωνισμών EPSO/AD/116/08 και EPSO/AD/117/08, οι οποίες αφορούν τη διόρθωση των δοκιμασιών προεπιλογής και των γραπτών δοκιμασιών, καθώς και τη βαθμολόγηση των προφορικών δοκιμασιών και
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή/αγωγή της 3ης Φεβρουαρίου 2009 — Moschonaki κατά Ευρωπαϊκού Ιδρύματος για τη Βελτίωση των Συνθηκών Διαβίωσης και Εργασίας

(Υπόθεση F-10/09)

(2009/C 82/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα/ενάγουσα: Moschonaki Chrysanthe (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: N. Lhoëst, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Ίδρυμα για τη Βελτίωση των Συνθηκών Διαβίωσης και Εργασίας

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αφενός, αίτημα ακυρώσεως της απόφασης με την οποία απορρίφθηκε η καταγγελία που υπέβαλε η προσφεύγουσα-ενάγουσα εναντίον του προϊσταμένου του τμήματος Ανθρώπινου Δυναμικού για παρενόχληση και, αφετέρου, αίτημα να υποχρεωθεί το καθού να της καταβάλει αποζημίωση

Αιτήματα της προσφεύγουσας/ενάγουσας

Η προσφεύγουσα/ενάγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση του Διευθυντή του Ευρωπαϊκού Ιδρύματος για τη Βελτίωση των Συνθηκών Διαβίωσης και Εργασίας της 29ης Φεβρουαρίου 2008, περί απορρίψεως της καταγγελίας που υπέβαλε η προσφεύγουσα-ενάγουσα εναντίον του προϊσταμένου του τμήματος Ανθρώπινου Δυναμικού για παρενόχληση·
- κατά το μέτρο που είναι αναγκαίο, να ακυρώσει τη ρητή απόφαση του Ευρωπαϊκού Ιδρύματος για τη Βελτίωση των Συνθηκών Διαβίωσης και Εργασίας της 24ης Οκτωβρίου 2008, περί απορρίψεως της ενστάσεως που υπέβαλε η προσφεύγουσα-ενάγουσα στις 27 Ιουνίου 2008, δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ·
- να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Ίδρυμα για τη Βελτίωση των Συνθηκών Διαβίωσης και Εργασίας να καταβάλει ως αποζημίωση στην προσφεύγουσα-ενάγουσα ποσό υπολογιζόμενο προσωρινώς σε 100 000 ευρώ και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.